

HEIJASTE

3/2006 5.9.2006

22. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnälä</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Seppo Kanerva</i>	Etsijä tarkastelee <i>Urantia-kirjaa</i>	4
<i>Pertti Leinonen</i>	Viides ilmoitus – erään totuudenetsijän tarina	10
<i>Tapio Talvitie</i>	Lukijatapaaminen.....	15
<i>Kari Kippo</i>	Sielu ja kuolema	17
<i>Seppo Niskanen</i>	Konferenssimatka Australiaan	19

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Laivalahdenkaari 15 A 17, 00810 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tapio Talvitie
ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2006 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.11.2006 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käänösrahasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1511A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Hei jälleen kaikki Urantia-seuralaiset ja liikkeessämme muuten mukana olevat ja *Urantia-kirjaa* lukevat sekä sen sanomaa kukin tavallaan eteenpäin vievät ystävät. Tuo alussa oleva sana ”jälleen” siksi, että on kulunut kaikkiaan kaksitoista vuotta siitä, kun minut valittiin ensimmäisen kerran vuonna 1994 yhdistyksemme puheenjohtajaksi. Paljon on ehtinyt tapahtua ja kulua tässä välissä sekä henkilökohtaisesti että Urantia-liikkeessämme, niin kotimaassa kuin kansainvälisessä toiminnassakin. Lieneekin paikallaan näin ensimmäisessä kirjoituksessa muistella, mitä kaikkea on sattunut ja kuinka kehitys on mennyt eteenpäin.

Ensimmäiseksi kuitenkin haluan kiittää edeltäjäni **Tapio Talvitietä** mielestäni erinomaisesta työstä seuramme hyväksi, voin vain toivoa kykeneväni itse samanlaiseen antaumuksellisuuteen ja tarmokkuuteen tässä työssä. Tiedän, että yhdistyksessämme on poikkeuksellisen paljon osaamista, tietotaitoa ja eri osa-alueilta kykyjä omaavia ihmisiä. Seitsemäntoista vuotta olemme jo virallisesti toimineet yhdistyksenä, ja se on kasvattanut ja koulunut meitä toimimaan yhdessä viisaasti, kunkin antaessa kykyjensä ja mahdollisuuksiensa mukaisesti oman panoksensa toimintaan. Uskon, että juuri ihmisten halu toimia yhdessä ja palava into omistautua asialle, eli *Urantia-kirjan* sanoman eteenpäin vieminen, on se, joka meitä yhdistää sekä antaa voimaa ja pitkäjänteisyyttä.

Verrattuna alussa mainitsemaani vuoteen 1994 on useissa asioissa tapahtunut merkittävää kehitystä, kun taas toisissa meno on ollut huomattavasti tasaisempaa. Seuraavassa pääkohtia:

- *Urantia-kirja* julkaistiin suomen kielellä n. kymmenen vuoden käännös- ja tarkistusprosessin jälkeen vuonna 1993. Ensimmäisenä vuonna kirjaa myytiin n. 1500 kappaletta ja sen jälkeen sitä on myyty tasaisesti muutama sata vuosittain siten, että juuri saavutettiin 6000 kappaleten raja. Kirjan syvälinen sanoma kiinnostaa ajattelevia ihmisiä ja vetää heitä puoleensa, toivottavasti ja uskoakseni, yhä enenevässä määrin. Osa tutkii kirjaa itsekseen, osa netin kautta kirjaa selaillen ja osa aktiivisesti opintoryhmiin osaa ottaen.
- Kirjaa oli kaksitoista vuotta sitten käännetty englannin kielestä vain ranskaksi, suomeksi ja espanjaksi. Nykyisellään löytyvät käännökset kirjan muodossa myös hollanniksi, venäjäksi, koreaksi, liettuaksi ja saksaksi. Portugalin ja romanian kielistä on olemassa CD-käännökset, lisäksi netissä on julkaistu käännös ruotsin kielelle. Yhdistyksenä olemme mukana Viron käännöstyön tukemisessa, se on jatkunut jo noin kymmenen vuotta ja edennyit tekstin tarkistusvaiheeseen. Useita muita käännöksiä on tekeillä ja toivottavasti niistä kukin aikanaan saadaan julkaistavaan muotoon.
- Suomen Urantia-seurassa oli kaksitoista vuotta sitten 61 jäsentä, tällä hetkellä 76. Seuran jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti, vaikka moni iäkäs ystävämme on suruksemme poistunut joukostamme. Jäsenistömme ikääntymisen vuoksi toivon mukaan yhä enemmän myös nuoria, aktii-

visia jäseniä. Toki *Urantia-kirjan* teksti ja sanoma on sen verran haastavaa, että se avautuu monelle vasta elämänkokemuksen ja elinvuosien karttuessa.

- *Urantia-kirjaa* opiskelevia opintoryhmiä näytti olevan vuoden 1994 Heijasteen takakannessa 18 kpl. Uusimpaan Heijasteeseen on yhteystietonsa antanut 20 Suomessa toimivaa ryhmää. Jotkut näistä ryhmistä kokoontuvat säännöllisesti ja yleensä ryhmissä on 5–10 henkilöä. Tällä hetkellä useat opintoryhmät kaipaavat kuitenkin lisää jäseniä pystyäkseen säännölliseen toimintaan. Myytyjen kirjojen lukumäärästä voi päätellä, että yksittäisiä lukijoita on paljon, ja tässä yhteydessä voisinkin esittää vetoimuksen lukijoille: ottakaa yhteyttä takasivulla oleviin opintoryhmien yhteyshenkilöihin, heiltä saatte lisätietoa siitä, missä, milloin ja miten voitte kokoontua. Yhdistyksemme avustaa myös tarvittaessa käytännön asioissa.
- Yhdistyksemme toimittamaa Heijaste-lehteä on julkaistu jo yli 20 vuotta. Nykyisellään sillä on n. 200 tilaajaa mukaan lukien yhdistyksen jäsenet, jotka saavat sen jäsenetuna. Vaikka kirjoittajakunta on laaja, toivotaan mukaan aina myös uusia kirjoittajia ja näkökantoja, eli rohkeasti vaan mukaan.
- Yhdistyksemme on pitänyt yllä omia nettisivuja jo 1990-luvun alkupuolelta lähtien. Alussa sivut olivat hyvin vaatimattomat, mutta nykyisellään ne sisältävät monenlaista Urantia-aiheista asiaa. Sivujemme kautta pääsee lukemaan myös suomenkielistä kirjaa ja ne sisältävät mm. hakukoneen, jota monet hyödyntävät esim. kirjoituksia tehdessään.
- Kuulumme kansainväliseen Urantia-yhdistykseen, UAI:hin, jonka kautta ja avulla Urantia-liike laajenee ympäri koko maapallon. Vuonna 1994 UAI:hin kuului vain kolme kansallista yhdistystä, Suomen, Australian–Uuden-Seelannin ja USA:n yhdistykset. Tällä hetkellä UAI:ssä toimii jo lähes kaksikymmentä eri yhdistystä kaikilla viidellä mantereella. Suomen Urantia-seura on yhdistysten joukossa vanhimpia sekä yksi isoimmista ja aktiivisimmista yhdistyksistä. Kansainvälisesti on vielä paljon kehitettävää ja parannettavaa, mutta kuten niin monessa muussakin työssä, yleensä kärsivällisyys palkitaan, ja pitkäjänteisyys ja ennen kaikkea tahto ja halu tehdä yhdessä asioita kantaa hedelmää.

Tähän lopuksi voisi *Urantia-kirjan* sanoin sivulta 1653 lainata Jeesuksen ohjeita opetuslapsilleen aidosta edistymisestä: *Lapseni, jos lapsen ja Isän välillä vallitsee aito ja elävä yhteys, on varmaa, että lapsi etenee jatkuvasti kohti Isän ihanteita. On totta, että lapsen edistyminen saattaa alkuvaiheessa olla hidasta, mutta eteneminen on kaikesta huolimatta varmaa. Tärkeää ei suinkaan ole edistymisenne nopeus vaan mieluummin sen varmuus. Aktuaalinen tulosten saavuttaminen ei ole yhtä tärkeää kuin se tosiasia, että etenemisenne suunta on kohti Jumalaa. Mitä teistä päivä päivältä tulee, on äärettömän paljon tärkeämpää kuin se, mitä tänään olette.*

Raimo Ala-Hynnälä

Etsijä tarkastelee *Urantia-kirjaa*

Seppo Kanerva

Esitelmä Ultra-päivillä Kuortaneella 7.7.2006

Mitä olisi, jos ei mitään olisi?

Tämä etsijä aloitti etsimisensä lapsuudessaan, kun hänen mieleensä juolahti kysyä: mitä olisi, jos ei mitään olisi? Mil-laista olisi, jos ei minua olisi, jos ei tätä näkyvää ympäristöä olisi, jos ei maailmaa olisi, jos ei mitään olisi? Ihminen ei sellaista olemattomuuden tilaa pysty ajatuksissaan hahmot-tamaan eikä ymmärtämään, sillä olemassaolo on niin sel-keänä esiintyvä realiteetti, ettei sen puuttumista voi mieles-sään nähdä. Koska olemassaolo on tosiasia eikä sen puut-tumista voi ajatella, etsijälle jää ajateltavaa siinä, miksi minä olen olemassa, miksi maailma on olemassa, mistä olemas-saolo on peräisin. Mikä ja mitä tai kuka ja keitä on tämän kaiken näkyvän ja näkymättömän todellisuuden takana? Kun etsijä löytää vastauksen näihin kysymyksiin, hänestä tulee löytäjä. *Urantia*-ilmoitus antaa vastauksia juuri noihin kysymyksiin.

Etsijästä tulee löytäjä

Vaikka ihmisessä vaikuttaakin selville ottamisen ja totuu-den löytämisen ja tietämisen halu, kaikista ei siltikään tule etsijöitä eikä löytäjiä. He ovat niitä, jotka mitään syvemmin ajattelematta ja kyselemättä tyytyvät annettuihin oppeihin ja dogmeihin ja joiden etsintä päättyy näihin annettuihin käsityksiin. Heitä on paljon. Heitäkin on paljon, jotka käyttävät elämänsä vuodet tutustumalla valtavaan määrään maailmanselityksiä, oppeja, uskontoja, ismejä, filosofioita jne., mutta niistä ei yleensä muodostu mitään yhtenäistä maailmankuvaa eikä käsitystä olemassaolon juurista eikä ihmisen asemasta olemassaolon piirissä, joten etsintä ja harhailu jatkuu. Toisinaan käy myös, että etsijä löytää, hy-väksyy ja omaksuu näistä eri lähteistä ajatuksia ja käsityk-siä, joita hän pitää totuudellisina. Nämä ajatukset ja käsi-tykset ovat lähes poikkeuksetta keskenään ristiriitaisia; niitä ei voi sovittaa yhtenäiseksi olemassaolon selitykseksi. Joillakuilla etsijöillä on kuitenkin kyky elää näin syntyvän sellaisenkin maailmankäsityksen kanssa, joka on sisäisesti monilta kohdista ristiriitainen ja epäyhtenäinen. Heitäkin on paljon.

Etsijä löytää *Urantia-kirjan*

Joskus käy niin onnellisesti, että etsijä löytää *Urantia-kirjan*. Jos etsijä sen lukee ja tulee sen totuudellisuudesta vakuut-tuneeksi, hänestä tulee hyvin pian löytäjä. Hän on löytänyt niin suuren aarteen, että sen tutkiminen ja sen omaksumi-nen ottaa hänet kokonaan valtaansa, joten entinen harhailu eri oppien parissa päättyy. Löytäjä on löytänyt sisäisen rauhan.

Aluksi etsijä-löytäjää vähän kauhistuttaa kirjan valtava koko, yli 2000 sivua, ja hetken päästä myös sen sisällön

vaativuus alkaa hirvittää häntä. Hän tulee kuitenkin tietä-mään, että kysymyksessä on ihmistä korkeammalla olevien hengellisten olentojen esittämä revelaatio eli ilmoitus, joka on annettu Chicagossa 1930-luvulla ja julkaistu vuonna 1955. Etsijä huomaa, että hän tutkii teosta, jonka lukemi-nen ja omaksuminen ei suju käden käänteessä vaan joka vaatii tuntuvaa älyllistä ponnistusta, jopa pinnistelyä. Hän saa ennen pitkää selville, että *Urantia-kirja* on ihmiskunnal-le annettu viides käänteentekevä ilmoitus ja neljännen käänteentekevän ilmoituksen eli Jeesuksen elämän ja ope-tusten uudelleenesitys. Etsijän ensivaikutelma tästä neliosaisesta kirjasta on, että se näyttää uskonnolliselta, aluksi jopa kristilliseltä teokselta, sillä siinä puhutaan paljon Ju-malasta ja neljäs osa kertoo Jeesuksesta. Mutta hän huo-maa, että siinä kerrotaan myös Urantiaksi kutsutun maail-mamme syntyhistoria ja muutoinkin sen historian pääpiir-teet. Siinä näkyy olevan myös paljon tieteelliseltä vaikutta-vaa, fyysistä todellisuutta ja maailmankaikkeuden raken-netta koskevaa tietoa. Teoksen uskonnollinen ja jopa kris-tilliseltä näyttävä sisältö saattaa joissakuissa etsijöissä he-rättää vastenmielisyyttä ja jopa vastarintaa sitä kohtaan. Ettei vain olisi käsillä jonkin omituisen uskonnon pyhä kirja! Mutta jos etsijä-löytäjä maltaa jatkaa tutkimusretke-ään kirjan parissa, hän tulee pian tietämään, ettei *Urantia-kirja* ole pyhä kirja ja ettei se tunnusta eikä tue mitään ole-massa olevaa tai uutta uskontoa. Jos löytäjä tuntee *Raamat-tua*, hän huomaa, ettei *Urantia-kirja* ole tarkoitettu korvaa-maan *Raamattua*. Sen tarkoituksena ei myöskään ole korva-ta *Koraania* eikä muitakaan pyhiä kirjoituksia. *Urantia*-ilmoitus ei ole poleeminen, vaan *Urantia-kirjan* tavoitteena on tehdä totuudesta niin valovoimaista, että erhe unohtuu pimeään. Uskontojen niin kutsutuista pyhistä kirjoista ei yksikään ole ihmistä korkeammalla olevien olentojen anta-ma; ne ovat kaikki ihmisen aikaansaannoksia. Niissä on il-moituksellista aineistoa häviävän vähän; valtaosin niiden tekstissä ei ilmoituksellista aineistoa ole lainkaan.

Yleensä ei tarvita pitkäkään aikaa, kun löytäjä-lukija on täysin vakuuttunut kirjan aitoudesta ja totuudellisuudesta sekä siitä, että se on, mitä se väittää olevansa, eli ihmistä korkeammalla olevilta henkiolennoilta peräisin oleva il-moitus. Hän tekee viisaasti pannessaan merkille kirjan esi-puheen loppupuolella ja samoin neljännen osan alussa esi-tetyn toteamuksen siitä, että *Urantia-kirjan* laatimisessa on käytetty hyväksi tuhansien nyt jo edesmenneiden ajattelevien miesten ja naisten ajatuksia ja käsityksiä, joita ilmoi-tuksenantajat ovat kuitenkin muokanneet niin, että ne ovat totuudellisia ja sopivat ilmoituksen sisältöön.

Esitystapa ja ilmoitusta koskevat rajoitteet

Ihmisperäisissä selvityksissä, teorioissa ja katsauksissa läh-

detään aina tutusta ja yksinkertaisesta ja edetään sitten väli-vaiheiden kautta monimutkaiseen ja ennestään tuntemat-tomaan. Urantia-ilmoituksen lähestymistapa on täsmälleen päinvastainen. Se ei lähde yksinkertaisesta ja ihmisen tuntemista asioista, vaan se selvittää ensimmäiseksi Jumaluutta, todellisuuden juuria ja olemassaolon valtavuutta, laskeutuu sen jälkeen asteittain ja monien vaiheiden kautta alemmas ja päättyy ihmiseen.

Koska todellisuus on enimmältään henkeä ja kaikkea muuta kuin fyysistä ainetta, koska aika ja ajallisuus ovat todellisia vain pienessä osassa olemassaoloa, koska mennyt ja tuleva ikuisuus ovat todellisuuden ja olemassaolon erot-tamattomia piirteitä, koska mitään alkua ja loppua ei ole-massaololla ole ja koska todellisuuteen kuuluu paljon sel-laista, joka ei sijaitse fyysisessä avaruudessa eli jolla ei ole mitään koordinaatteja eikä paikkaa, niin näistä ja monista muista syistä ihmiselle, joka on ajallinen olento, jolla ei ole mennyttä ikuisuutta, joka kykenee ajattelemaan vain aikaja-nalla, jonka ajattelussa kaikella on aina jokin sijainti- tai ta-pahtumapaikka ja jonka ajattelussa kaikella on alku ja lop-pu, on mahdotonta selvittää olemassaoloa ja sen syitä ja päämääriä oikealla ja todellisuutta vastaavalla tavalla. Ihmi-sellä ei ole sellaiseen edes kieltä, ei sanoja eikä käsitteitä. Näin ilmoitus joutuu pakostakin vääristelemään totuutta ja käyttämään sellaisia kielellisiä ilmaisuja, jotka vain etäisesti ja vaikeaselkoisesti voivat luoda jonkinlaisen hämärän käsi-tyksen olemassaolon luonteesta. Pahimmin ilmoitettu to-tuus vääristyy juuri sen takia, että ihmisen on pakko aja-tella kaikki ajallisessa perspektiivissä, jopa sellaiset olemas-saolon kohteet ja toimijat, jotka ovat ja toimivat ajatto-mudessa.

Urantia-ilmoitus on totta, mutta se ei ole Totuus. Vain Jumala on Totuus. Ilmoituksen antajille annetut ohjeet ja määräykset asettivat heille tarkat rajat sen suhteen, mitä he saavat ilmoittaa ja paljastaa. Esimerkiksi fyysistä todelli-suutta koskeva tieteellisuontoinen aineisto piti lähes koko-naan rajoittaa tietoon, joka oli ihmistoimin jo selvillä saa-tua (mutta mahdollisesti unohdettua) tai jonka ihminen tu-lisi lähitulevaisuudessa saamaan selville.

Mikä on Urantia-ilmoituksen keskeisin sanoma?

Etsijä-löytäjä vastaa empimättä, että ilmoituksen sanoma on sama kuin Jeesuksen alkuperäinen evankeliumi: Juma-lan isyys ja ihmisten veljeys. Sen varassa on kaikki. Evan-geliumin uskomisen ja sen omaksumisen ovat tie todelli-suuden ymmärtämiseen, mutta myös ainoa keino maail-man muuttamiseen ihanteiden mukaiseksi elinpaikaksi.

Mitä todellisuus on?

Etsijä-löytäjä löytää vastaukset tähän kysymykseen siinä määrin kuin ilmoituksenantajilla on ollut mahdollista pu-kea vastauksensa ihmisen kielelle. Vastaukset ovat ainut-laatuksia. Mikään aikaisempi ilmoitus – ihmislähtöisistä kä-sityksistä puhumattakaan – ei esitä kysymykseen muuta kuin vaillinaisia vastauksia. Todellisuudella ei ole alkua eikä loppua, joillakin todellisuuden osilla sen sijaan on alku. Todellisuus on Jumala. Hänestä käytetään tässä merkityk-

sessä filosofista käsitettä MINÄ OLEN, johon sisältyy kaikki, koko todellisuuden valtavuus. Mitkään määritteet tai rajoitteet eivät koske tätä MINÄ OLEN -olevaista, jos-ta ei voi sanoa muuta kuin, että MINÄ OLEN on. MINÄ OLEN on enemmän kuin henki, enemmän kuin absoluut-tinen, enemmän kuin ikuinen, enemmän kuin ääretön, enemmän kuin fyysinen avaruus; enemmän kuin mikä ta-hansa. Koska etsijä-löytäjä ottaa huomioon sen, että todel-lisuuden juurien selostaminen edellyttää syvällistä perehty-mistä ilmoituksen opetuksiin ja koska hänen yleisönsä kuuluu paljon sellaisia, joilta tämä perehtyneisyys puuttuu, etsijä jättää toiseen kertaan selvityksen siitä, että MINÄ OLEN -olevaisesta tulee hengen todellisuus, mielen todel-lisuus ja aineen todellisuus; että todellisuus on Jumaluuden eksistentiaalista ja muiden olentojen kokemuksellista to-dellisuutta, että todellisuus on absoluuttista, absoniittista ja finiittistä, että todellisuus on potentiaalista ja aktuaalista, että todellisuus on täydellistä, täydellistyvää ja epätäydellis-tä, että todellisuus on Paratiisin Jumaluuksien ja Kolminai-suuden valtakunta, että todellisuus on Korkeimman Juma-lan valtakunta, että todellisuus on Perimmäisen Jumalan valtakunta, että todellisuus on Absoluuttisen Jumalan val-takunta.

Jumala on absoluuttinen, täydellinen ja eksistentiaali-nen, mutta jotta täydellisyys olisi täydellistä, siihen kuuluu myös epätäydellisyys, täydellisyyteen kuuluu myös koke-muksellisuus, täydellisyyteen kuuluu myös ei-absoluut-tisuus. Näitä yllättäviä puolia varten Jumaluudessa on mo-nia aspekteja, siis myös epätäydellisyyden, ei-absoluut-tisuuden ja kokemuksellisuuden aspektit, jotka ovat Juma-luuden eri persoonia.

Ihminen on olemassa, koska Jumala niin tahtoo. Ihmi-nen kuuluu fyysiseen ja mielelliseen sekä pienessä määrin hengelliseen todellisuuteen. On Jumalan tahto, että ihmi-nen on kokemuksellinen olento. On Jumalan tahto, että ihmisestä tulee henki; on Jumalan tahto, että ihminen edis-tyy hengeksi; ihminen on epätäydellinen, mutta on Juma-lan tahto, että hänestä tulee täydellistyvä ja lopulta täydelli-nen.

Onko *Urantia-kirja* siis sittenkin hengellinen?

Etsijä, josta nyt on tullut löytäjä, vastaa kysymykseen em-pimättä ja epäröimättä, että ilmoitus on sisältämästään tie-teellisestä, historiallisesta ja filosofisesta asia-aineistostaan huolimatta mitä suurimmassa määrin ja mitä syvimmin hengellinen. Tieteellinen ja muu aineisto palvelee hengelli-siä päämääriä. Mutta ilmoitus on valloittavalla tavalla kai-kista muista poikkeava hengellinen teos. Se on kuin vapau-denjulistus. Urantia-ilmoitus kunnioittaa ehdottomasti ihmisen vapaata tahtoa. Se ei pakota omaksumaan mitään järjenvastaista tai mielivaltaista; se ei sisällä yhtäkään autu-aaksi tekevää ohjelmaa, tekniikkaa tai menetelmää. Se ei esitä yhtäkään sääntöä siitä, miten hengelliseksi tunnustau-tuvan tulee käyttäytyä; se ei ole vähimmäisäkään määrin dogmaattinen. Se julistaa: *Te tulette tietämään totuuden ja to-tuus tekee teidät vapaiksi.*

Sisältämänsä keskeisimmän sanomansa eli evankeliumin lisäksi Urantia-ilmoituksen syvällisin sanoma on se, että oi-

kea usko, aito uskonto, on aina henkilökohtaista ja elävää. Tämä sanoma ei sinänsä ole uusi, sillä myös perinteisten ja kollektiivisten uskontojen ja kirkkojen piirissä on aina toiminut ja toimii henkilöitä, joilla on omakohtainen usko ja elävä jumalasuhte. Urantia-ilmoituksessa käsitys siitä, että oikeaa ja aitoa uskontoa on vain ja ainoastaan omakohtainen usko, saa kuitenkin arvovaltaisen vahvistuksen.

Löytäjä kokee suurena huojennuksena sen, ettei Urantia-ilmoitus ole perinteisellä tavalla niin kutsutusti hengellinen. Perinteisillä uskonnoilla on taipumus hahmottaa olevaisuus hyvän ja pahan välisenä taisteluna. Tässä käsityksessä henki edustaa hyvää; lihallisuus, aineellisuus ja usein jopa mieli, järki, nähdään pahana. Ihminen käy tämän käsityksen mukaan jatkuvaa taistelua omaa luontaista pahuuttaan, aineellisuuttaan ja jopa järkeään vastaan, ja sitä mukaa kun hän on kykenevä voittamaan itsensä, sitä mukaa hän hengellistyy, hänestä tulee hyvä. Mutta tätä taistelua ei käy vain ihminen itsensä kanssa, vaan häntä on koko ajan viemässä pahuuden suuntaan Saatana, joka tasavertaisena hyvyttä edustavan Jumalan kanssa käy taistelua vallasta ja kamppailua ihmisen sydäimestä ja suosiosta. Ihminen ei tämän käsityksen mukaan pysty vastustamaan Saatanaa muutoin kuin Jumalan ja Jeesuksen avulla. Lyhyesti sanottuna Urantia-ilmoitus opettaa ihan muuta.

Kun ihminen tämän perinteisen käsityksen mukaisesti on hengellinen eli hyvä, se tulee näkyville monin monituisin tavoin. Tällaisia hengellisyiden ilmenemisiä ovat muiden muassa usko Jumalaan ja Jumalan pelkääminen sekä rangaistuksenpelosta tapahtuva synnin ja pahan kaihtaminen. Synniksi käsitetään tietyt teot, asenteet ja ominaisuudet, sellaiset kuin Jumalan kieltäminen, ateismi, seksuaalisuus, nautinnot, tappaminen (kvalifioidusti), varastaminen, ahneus, itsekkyyt, laiskuus, riidat ja erimielisyydet ja niin edelleen. Hengellisyys ilmenee muun muassa kirkossakäymisenä, virrenveisuuna, rukoiluna, *Raamatun* tai *Koraanin* lukemisena, tiettyjen opinkappaleiden omaksumisena, hurskautena; tiukkoina käsityksinä siitä, mikä on oikein ja mikä on väärin eli tiukkana moraalina, jopa moralismina ja tuomitsevuutena. Toisaalta se myös ilmenee ristiriitojen ja erimielisyyksien välttämisenä. Se ilmenee tavoitteena saavuttaa emotionaalinen autuuden tila esimerkiksi hartaustilaisuudessa, jumalanpalveluksessa tai jossakin muussa samoin ajattelevien uskovaisten kokouksessa. Hartaustilaisuuteen mennään *saamaan* jotakin: mielenliikutusta, ylevää tunnetta, ylemmyyden tunnetta, yhteishenkeä tms. Niin kutsuttuja hyviä tekoja tekemällä ansaitaan pisteitä, ja kun pisteitä on koossa riittävä määrä, palkkioksi saa Jumalalta ikuisen elämän.

Urantia-ilmoituksen mukaan mitkään teot, asenteet ja käsitykset eivät sinänsä ole syntiä, jos kohta ei hyvistä toisista myöskään saa mitään pisteitä. Synti määritellään tietoisesti Jumalan tahdon vastaiseksi toiminnaksi, ja hyvät teot ovat vakaumuksellisen uskon luontainen ja automaattinen seuraus.

Todellinen, aito ja syvä usko ei voi olla näkymättä, vaan se tulee esille tekoina, asenteina, ajatteluna, suhtautumisena ja luonteen kasvuna, joita kutsutaan yhdessä runollisesti hengen hedelmiksi. Hengen hedelmät kertovat suuruudesta ja jaloudesta. Todellinen usko eli henkilökohtai-

nen usko ja uskonto on yhtä kuin *elävää rakkautta, palvelevaa elämää*. Uskonto ei ole mikään elämän erityisalue, vaan se on pikemminkin elämäntapa. Usko saa irtautumaan paljosta sellaisesta, joka on pelkästään ajallista ja joutavaa, mutta se ei missään nimessä johda eristäytymiseen; se ei ota mitään pois, mutta se tuo elämään uusia merkityksiä ja uusia arvoja. Usko ei johda moralismin eikä toisten ihmisten tuomitsemiseen. Usko johtaa parempaan itsekiuriin, vähentää tunne-elämän ristiriitaisuutta ja tekee elämästä todella elämisen arvoista. Ihmisellä on oikeus nauttia fyysisestä mielihyvästä ja tyydyttää mieltymyksensä; hän hyöttyy siitä, että on uskollinen yhteiskuntaa ja ajallisia instituutioita kohtaan. Usko siis näkyy hengen hedelminä. Ilmoitus opettaa, että hengen hedelmiä ovat rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, kärsivällisyys, mielenlujuus, suvaitsevuus, lempeys, hyvyys, sävyisyys ja itsehillintä. Uskon selkein ilmentymä on kyltymätön halu täyttää Jumalan tahto.

Mikä sitten on Jumalan tahto? Meille ilmoitetaan muun muassa, että Jumala on absoluuttinen täydellinen ja että Jumala on henki. Jumala on ilmoittanut meille tahtonsa monen monta kertaa. Yksinkertaisuudessaan tämä tahdonilmaisuu kuuluu: *Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen*. Eli määränpäämme on tulla Jumalan kaltaiseksi täydelliseksi hengeksi. Hänen tahtonsa on, että elämme epätäydellisyydessä, että elämme evoluution piirissä, jonka ehdoilla ihmisen tulee elää ja pyrkiä eteenpäin. Hän tahtoo, että ihmiset elävät veljinä ja sisarina, ja tätä näin elävien organisoitumatonta yhteisöä kutsutaan taivaan valtakunnaksi. Taivaan valtakunta ei missään nimessä ole mikään organisoituista uskonnoista tai kirkoista.

Hengeksi tuleminen ja täydellistyminen aloitetaan jo fyysisen elämän aikana. Jumala antaa tavoitteen saavuttamiseen tarvittavan avun: kaikki ihmiseen vaikuttavat hengelliset vaikuttajat, joista tärkein on Jumalan henkiosanen, jokaisen ihmisen mielessä vaikuttava Ajatuksensuuntaaja. Ihmisen tarvitsee vain oman vapaan tahtonsa mukaisesti ja ajattelun vapautensa puitteissa tai jopa tietämättään suostua tähän apuun.

Mitä perinteisiin ei-kristillisiin uskontoihin luottava etsijä löytää Urantia-ilmoituksesta?

Tällainen etsijä löytää vahvistuksen kaikkein yleisimmille ja uskontoja yhdistäville käsityksille Jumalan olemassaolosta ja Jumalan kaikkivaltiudesta. Näiden uskontojen doktriineille ja opinkappaleille sen sijaan on erittäin vaikea löytää ilmoituksellista tukea ja vahvistusta. Juutalaisen uskonnon ja islamin paljossa samankaltaiset jumalakäsitykset osoittautuvat ilmoituksen valossa irvokkaan primitiiviseksi; käsitys "valitusta kansasta" osoittautuu vääräksi, sillä Jumalalla ei ole suosikkeja; kaikki ovat hänen edessään tasa-arvoisia. Islamilainen käsitys siitä, että jotkut ovat ennalta määrätysti pelastettuja, toiset taas helvettiin tuomittuja, on kolossaallinen erehdys. Hindulainen uskonto osoittautuu valtaosin tyyppilliseksi ihmistekoiseksi ja alkeelliseksi uskonnoksi. Buddhalaisuudesta ilmoitus sanoo, että se on pisimmälle yltänyt puhtaasti ihmisperäinen uskonto, mutta sen suurin ja ratkaiseva heikkous on käsitys, jonka mukaan Jumala ei ole persoona. Kaikille uskonnoille on koetuksen paikka se

ilmoitettu tieto, että minkään uskonnon ”pyhä kirja”, olipa se *Raamattu*, *Koraani*, *Rig-Veda* tai mikä muu hyvänsä, ei ole ilmoitus. Joissakin niistä on tosin aavistuksen verran ja usein pahasti vääristynyttä ilmoituksellista ainesta.

Mitä kristinuskoon luottava etsijä löytää *Urantia-kirjasta*?

Arvattavasti suurin löytö tällaisen etsijän kohdalla on *Urantia-kirjan* neljäs osa, joka on aukoton esitys Jeesuksen elämästä ja opetuksista. Tämä neljännen käänteentekevän ilmoituksen uudelleenesitys – *Urantia-kirjan* neljäs osa – paljastaa, miten suuressa määrin *Raamattuun* ja kristilliseen filosofiaan perustuva uskonto on perusteitaan myöten erheellistä. Havainnon täytyy olla valtava šokki etsijälle, joka on näihin erheisiin luottanut. Etsijä tulee tietämään, ettei mitään perisyntiä ole olemassa. Jeesuksen ristinkuolema ei ollut perisyntin sovitusuhri, jonka raakalaismainen, hirmuinen ja paha Jumala vaati leppyäkseen ja tehdäkseen ihmiskunnan kanssa sovinnon. *Urantia-ilmoitus* suorastaan kauhistelee näin irvokkaalla tavalla vääristynyttä jumalakuva- ja -käsitystä. Jeesuksen ristinkuoleman kristillinen selitys osoittautuu valtavaksi erheeksi. Käsitys Jeesuksen neitseellisestä syntymästä paljastuu erehdykseksi. Jeesuksen pikaisen toisen tulemisen odottaminen, johon *Uusi testamentti* valtaosin perustuu, osoittautuu vääriä käsityksiä perustavaksi erehdykseksi. Osoittautuu, että evankeliumin kertomukset siitä, mitä Jeesus puhui, opetti ja sanoi, ovat häiritsevässä määrin erheellisiä ja vääristyneitä; hänen sanomakseen väitetään paljon sellaista, mitä hän ei koskaan lausunut. Osoittautuu, että Jeesuksen äidin, Marian, palvominen lähes tai jopa täysin jumalolentona on suurta erhettä. Etsijä saa tietää, että Jeesus muodosti myös naisevankelistojen ryhmän ja että hän suhtautui miehiin ja naisiin täysin tasa-arvoisina. Etsijä tulee tietämään, ettei Jeesus perustanut kristillistä kirkkoa eikä mitään muutakaan uskonnollista lahkoo.

Etsijä löytäjä tulee tietämään sellaisenkin seikan, että toisin kuin kristityt uskovat Jeesus ja Pyhä Henki eivät ole Kolminaisuuden toinen ja kolmas persoona. Jeesus ei siinnyt Pyhästä Hengestä. Jeesus, vaikka onkin Jumalan Poika, ei ole Jumalan ”ainokainen Poika”. Jeesus nousi kyllä kolmantena ristinkuoleman jälkeisen päivänä kuolleista mutta ei ruumiillisessa hahmossa. Kenenkään ruumis ei koe ylösnousemusta. Jeesus ei tuomitse ”eläviä eikä kuolleita”. Synnin palkka ei ole kuolema, eikä ketään tuomita helvettiin, sillä mitään syntisten ikuisena kidutuspaikkana toimivaa helvettiä ei ole olemassa.

Aatami ja Eeva eivät olleet ensimmäiset ihmiset; kertomukset Paratiisin puhuvista käärmeistä ja kiellelyistä hedelmistä ovat kaikki ammoin sitten syntyneitä taruja. Maailmaa ei luotu kuudessa päivässä – ei edes 6000 vuodessa – toisin kuin jotkut kristityt on saatu uskomaan.

Vaikka *Urantia-kirjassa*, silloin kun siihen on syytä, josain määrin lainataankin *Raamattua*, *Vanha* ja *Uusi testamentti* ovat silti täysin ihmisten kirjoittamia; ne eivät ole jumalallinen ilmoitus, joten ne ovat perin juurin epäluotettavia ja enimmältään epätosia. Ilmoitus mainitsee jopa, että *Raa-*

matun kirjoitusten kirjoittajat kauhistuisivat, jos tietäisivät, että heidän kirjoituksiinsa suhtaudutaan Jumalan Sanana. Kristillinen etsijä löytäjä suhtautunee mielenkiinnolla selostukseen siitä, milloin *Uuteen testamenttiin* sisällytetyt neljä evankeliumia, kirjeet ja *Ilmestyskirja* kirjoitettiin, ketkä ne kirjoittivat ja miten niitä muuteltiin. Nämä seikat eivät nimittäin ole kaikilta osin kristittyjen tiedossa.

Kristitty löytäjä saa tietää, miten käsittämättömän valtava, kaikkivaltias, suurenmoinen ja majesteettinen Jumala on, se elävä Jumala, joka on hyvyys, totuus, kauneus ja rakkaus, se todellinen Jumala, joka ei ole rankaiseva ja tuomitseva, kiduttava ja paha. Kristitty etsijä saa tietää, kuka ja mitä Jeesus on, hän saa tietää kosmoksen valtavuudesta ja sitä kansoittavien jumalolentojen ja henkiolentojen valtavasta ja monimuotoisesta perheestä sekä miljardeista muista asutetuista planeetoista ja ihmiskunnista. Etsijä saa tietää siitä, mitä fyysisen kuoleman jälkeen seuraa ja millaista on se ikuinen elämä, joka ihmisen sielua odottaa. Löytäjä saa tietää, mitä on ruumis, mitä on mieli, mitä on sielu ja mitä on henki.

Kristitty löytäjä saattaa joutua pinnistelemaan hyväksyäkseen sen ilmoitetun totuuden, ettei Jumala puutu maailman kehityksen kulkuun, että hän on delegoinut kaiken, mikä on delegoitavissa, muille jumalallisille toimijoille ja hengellisille olennoille. Jumala luottaa alullepanemaansa evoluutioon, joka on hidasta mutta äärimmäisen tehokasta. Se johtaa vääjäämättä lopulta Jumalan tahdon toteutumiseen.

Järisyttävä ilmoituksellinen totuus on sen seikan paljastaminen, että Jumala, vaikkei hän puutukaan maailman kehityksen yksityiskohtiin, kuitenkin asuu ja vaikuttaa jokaisen ihmisen mielessä. Tämä Ajatuksensuuntaajaksi kutsuttu Jumalan absoluuttinen osanen on meissä kaikissa (mutta kysymyksessä ei ole ”omatunto”), ja tieto hänen olemassaolostaan on jotakin, joka on täysin uutta tietoa ihmiskunnalle, vaikka jonkinlainen hämärä aavistus tästä onkin uskontojen piirissä aika ajoin esiintynyt. Ajatuksensuuntaaja on mielessämme luodakseen sinne alati hengellistyvän ja edistyvän sielun; vain sielu on ikuinen. Mikään muu ei selviydy kuolemasta: ei ruumis eikä mieli.

Kristillinen etsijä löytää toki *Urantia-ilmoituksesta* sellaisiakin totuuksia, jotka ovat myös kristillisiä käsityksiä. Tällaisia ovat vaikkapa käsitys Jumalan isyydestä ja ihmisten välisestä veljeydestä ja Jeesuksen vuorisäärnan (oikeastaan apostolien virkaanasettajaissaarnan) opetukset ja hänen monet vertauksensa.

Etsijä löytää *Urantia-ilmoituksesta* myös totuudet, jotka paljastavat kristinoppia piinaavien ja epäloogisten käsitysten perusteettomuuden ja kysymysten virheellisen asettelun. Tällainen kristinoppia piinaava ongelma on muiden muassa kysymys Jumalan kaikkivaltiuudesta ja maailman pahuudesta ja ylipäätään pahuuden ongelma. Eli kysymys on siitä, miten Jumala voi olla hyvä samalla, kun hän kuitenkin sallii pahan tai jopa itse aiheuttaa kärsimyksiä ja rankaisee. Toinen kysymys, joka liittyy äskeiseen, on kysymys Jumalan ja Saatanan välisestä voimasuhteesta. Eli kysymys on siitä, miten Jumala voi olla kaikkivaltias, jos ja kun hän ei voi estää Saatanaa tekemästä pahojaan.

Entä mitä tieteellisesti asennoitunut tai ei-uskonnollinen etsijä ilmoituksesta löytää?

Sellainen etsijä, joka ei ainakaan aluksi ole uskonnosta suuremmin tai ei lainkaan kiinnostunut, vaan joka luottaa enemmänkin tieteeseen, löytää Urantia-ilmoituksesta valtavan määrän faktatietoa, joka selvittää aineellisen olemassaolon rakennetta atomista ja elektronista lähtien koko kosmoksen valtavuuteen päätyen. Tämä ilmoitettu tieto ei läheskään aina ole sopusoinnussa ihmisen luoman tieteen kanssa.

Etsijälle paljastuu aineellisen eli fyysisen maailmankaikkeuden ja avaruuden rakenne ja sen käsittämätön suunnattomuus. Hän saa tietää, että kaiken keskellä on monikoostainen keskusuniversumi. Keskusuniversumia ympäröi kaksi siitä kaukana olevaa pimeitten taivaankappaleiden vyötä ja niiden jälkeen ulospäin mennessä keskusuniversumia kiertää seitsemän valtavaa fyysistä koostumaa, joita kutsutaan superuniversumeiksi. Superuniversumit ovat kaikki asutettuja eli niissä elää fyysisiä ja henkiolentoja. Superuniversumit jakautuvat suursektoreihin, piensektoreihin, paikallisuniversumeihin, konstellaatioihin ja paikallisjärjestelmiin. Oma maailmamme kuuluu seitsemänteen superuniversumiin ja on lähellä sen ulkoreunaa. Superuniversumien jälkeen seuraa käsittämättömien etäisyyksien päässä vielä neljä toistaiseksi asuttamatonta universumijärjestelmien kehää. Mitä on kyseisten neljän kehän takana, sitä eivät ilmoituksen antajatkaan tiedä, muutoin kuin että sielä vaikuttaa Kvalifioimattoman Absoluutin presenssi.

Etsijä tietää, että tieteen valtavirta uskoo lujasti alkuräjähdysteoriaan eli sellaiseen, että fyysinen maailmankaikkeus sai alkunsa noin 13,7 miljardia vuotta sitten, kun "singulariteetiksi" kutsuttu valtavasti kuumentunut kohde räjähti, ja siitä lähtenyt aineen laajeneminen jatkuu edelleen. Teoria ei selitä, mistä tällainen "singulariteetti" ilmaantui ja mikä sen kuumensi. Etsijä havaitsee oitis, että ilmoitus ei tue tällaista teoriaa. Erheellisen teorian ilmaantumisen selityksenä saattaa osaksi olla se ilmoitettu fakta, että maailmankaikkeus laajenee noin miljardin vuoden jaksoissa ja supistuu samoin noin miljardin vuoden jaksoissa ja nyt on meneillään syklin laajenemisvaihe; mutta tiedettä sotkevat myös monet muut fyysisessä avaruudessa esiintyvät kiertoliikkeet. Alkuräjähdysteorian mukainen maailmankaikkeuden ikä 13,7 miljardia vuotta on hirvittävän paljon väärin. Seitsemännen superuniversumin kierto keskusuniversumin ympäri jo yksistään kestää enemmän kuin sanotut 13,7 miljardia vuotta. Se tähtisumu, josta aurinkomme ja maailmamme on peräisin ilmaantui noin 875 miljardia vuotta sitten, jolloin alkuräjähdysteorian mukaan ei olemassa ollut vielä mitään muuta kuin ehkä tuo mystinen "singulariteetti". Auringon järjestysnumero on 1.013.572 eli kyseinen tähtisumu oli 6 miljardia vuotta sitten (Auringon ilmestymisen aikaan) tuottanut omaa Aurinkoamme ennen jo 1.013.571 aurinkoa, ja aurinkomme jälkeen niitä ilmaantui vielä 56. Oma superuniversumimme eli seitsemäs superuniversumi on superuniversumeista nuorin, joten voi vain aavistella, että fyysisen universumin todellinen alkuhetki on ollut ehkä miljoonia – jopa miljardeja – kertoja kauempana ajallisuudessa kuin "singulari-

teetin" räjähdys. Alkuhetki ei myöskään ole ollut mikään räjähdys. Fyysinen todellisuus ei ole absoluuttista, vaan se kuuluu ajallisuuteen, joten sillä on ollut alkuhetki, mutta ilmoitus ei kerro sen ajoitusta. Aineellinen ja fyysinen olemassaolo sai alkunsa Jumalan tahdosta ja hänen toimijoidensa toimin ja voimin.

Etsijä panee ehkä merkille myös sen, että tiede ei ole päässyt vielä – mutta tulee joskus pääsemään – selvyyteen edellä mainitusta maailmankaikkeuden rakenteesta superuniversumeineen ja muine rakennusosineen. Tiede ei sen sijaan koskaan pääse selville fyysisen olemassaolon alkuhetken todellisesta luonteesta eli siitä, että se tapahtui Jumalan tahdosta.

Etsijä huomaa ihmisen tieteellisissä käsityksissä muutoinkin erehdyksiä. Tieteen mukaan esimerkiksi auringon ikä on 4,5 miljardia vuotta, ja aurinko alkaa sammua noin 5 miljardin vuoden kuluttua. Urantia-ilmoituksen mukaan aurinko on 6 miljardin vuoden ikäinen, ja se säteilee nykyisellä voimakkuudellaan vielä 25 miljardia vuotta eli viisi kertaa pidempään kuin mitä tiede arvelee.

Urantia-kirjan kolmas osa käsittelee pääosin maailmamme eli Urantian geologista, biologista, paleontologista ja antropologista historiaa ja nykyisyyttä. Etsijä huomaa taas, miten erheellisiä kyseisten tieteiden katsomukset, uskomukset ja teoriat ovat, jos kohta on tiede toki saanut selville myös aivan oikeaakin tosiasiatietoa. Esimerkiksi käsitys mantereiden liukumisesta vahvistetaan Urantia-ilmoituksessa oikeaksi.

Etsijä panee kuitenkin merkille, että tieteellinen käsitys maailmamme syntyhistoriasta ja sen iästä ei osu ihan kohdalleen. Aurinkokunta – ja Maa-planeetta sen mukana – ilmaantui toden totta Auringon aineksesta n. 4,5 miljardia vuotta sitten, mutta aurinkokunnan synty tapa oli maailmankaikkeuden piirissä harvinainen; sen aiheutti suhteellisen lähelle lipunut toinen aurinkokunta, joka vuosimiljoonien kuluessa sai vetovoimallaan Auringosta irtoamaan valtavia ainesmassoja itsensä ja Auringon väliseen avaruuteen; aikojen kuluessa nämä hehkuvat ainesmassat tiivistyivät ja yhdistyivät nykyisiksi planeetoiksi. Tiede ei ole saanut tätä synty tapaa selville. Tieteellinen käsitys on, että Maa on 4,5 miljardia vuotta vanha. Tieto pitää paikkansa, mutta miljardien vuosien ajan Maa oli sängen pieni planeetta: kaksi ja puoli miljardia vuotta sitten sen massa oli vasta noin 10 prosenttia nykyisestä ja sen pinta oli kiehuva kiviainesta. Maa saavutti nykyisen kokonsa vasta noin miljardi vuotta sitten, jolloin sen kamara myös alkoi jäähtyä. Maan geologisten kausien tieteellinen ajoitus on niin ikään kymmeniä miljoonia vuosia liian vanha. Esimerkiksi dinosaurusten valtakausi, jurakausi, ei todellisuudessa ollut vielä *alkanutkaan*, kun se geologisen ja paleontologisen käsityksen mukaan oli jo *päättynyt* 15 miljoonaa vuotta aikaisemmin.

Paleontologien tieteellinen näkemys elämän synnystä on sekin harhainen ja dogmaattisten näkemysten sävyttämä. Tieteen käsityksen mukaan elämä syntyi itseksensä jonkinlaisesta aminohappovellistä ja sähköiskuista noin 2,7 miljardia vuotta sitten; ja elollisuudessa havaittava evoluutionaarinen kehitys on tieteellisen näkemyksen mukaan kokonaan sattuma; se tapahtui täysin ilman älyllistä ohjausta.

Tieteellinen usko kehityksen automaattisuuteen ja omaehtoisuuteen on lujaa, vaikka tieteellisetkin havainnot osoittavat, ettei mikään yksikseen, vaille älyllistä huoltoa, hoivaa ja kunnossapitoa jätetty aineellinen kohde kehity mihinkään. Ennemmin tai myöhemmin se alkaa päinvastoin hajota, murentua ja tuhoutua.

Tosiasiaa elämä ei syntynyt itsestään, vaan sen toivat tälle planeetalle korkeat Elämäkantajiksi kutsutut henkiolennot noin 550 miljoonaa vuotta sitten. Elollisuutta on planeetallamme esiintynyt siis yli 2 miljardia vuotta lyhyemmän ajan kuin on tieteellinen uskomus.

Tiedemaailma pitää **Charles Darwinin** teoksessaan *Laajan synti (The Origin of Species)* v. 1860 esittämää evoluutioteoriaa oikeana. Sen mukaan lajit syntyvät toisista lajeista niin kutsutun luonnonvalinnan kautta vähittäisenä reaktiona elollisten ympäristötekijöihin ja seurauksena siitä, että vahvemmat yksilöt hävittävät heikommat; laji muuttuu vähitellen ja kun laji on muuttunut riittävästi, sitä on pidettävä uutena lajina. Evoluutio on darvinismin mukaan täysin automaattista ja ohjaamatonta. Urantia-ilmoituksen mukaan siihen elämän plasmaan, joka runsaat puoli miljardia vuotta sitten tuotiin tälle planeetalle, sisältyi kehityksen koodi ja kaava, joka tosiaankin evoluution kautta oli lopulta johtava ihmiseen. Ihminen, ainoa hengeksi kehittymään kykenevä eläin, on biologisen evoluution viimeinen kehitysvaihe. Lajit syntyvät toisista lajeista sanotun koodin mukaan, ja ne ilmaantuvat aina hyppäyksellisesti ja yhtäkkiä. Mitään välivaiheita ei ole esiintynyt eli niin kutsutut ”puuttuvat renkaat” lajien väliltä jäävät ainaaksi puuttumaan. Elämäkantajat myös varjelevat tämän tänne tuomansa elollisuuden kehityksen alkuvaiheita.

Ihmisen ilmaantumisen ajankohdasta ja sen paikasta vallitsee erilaisia tieteellisiä näkemyksiä. Vallalla näyttää olevan käsitys, jonka mukaan ihminen ilmaantui häntä edeltäneestä apinaheimosta Afrikassa noin 2,7 tai 1,5 miljoonaa vuotta sitten. *Urantia-kirja* ilmoittaa vähän vaille miljoona vuotta sitten tapahtuneen ensimmäisen ihmispäarin, Andonin ja Fontan, syntymän vuoden tarkkuudella, eikä se tapahtunut Afrikassa vaan Intian ja Afrikan välissä tuolloin sijainneella ja sittemmin mereen vaipuneella niemimaalla.

Ihmisrotuja koskevat vallalla olevat tieteelliset käsitykset ovat kahtalaisia: ihmiskunnan jakautuminen rotuihin joko kiistetään kokonaan tai sitten rotujen väliset erot selitetään ympäristötekijöiden aiheuttamiksi. Etsijä löytää Urantia-ilmoituksesta tähänkin ongelmaan seikkaperäisen selostuksen ja selvityksen, samoin kuin siihen, miten ja minne Intian länsipuolella n. 200.000 vuotta sitten ilmaantuneet värikkäiset rodut yhteisestä alkukodistaan vuosituhsien kuluessa vaelsivat. Tieteelle on tietenkin täysin tuntematon se ilmoitettu seikka, että ihmisrotuja on myös kohennettu Aatamina ja Eevana tuntemiemme, tänne muualta lähetettyjen ihmisolentojen biologisen perimän avulla.

Entä jos etsijä uskoo jälleensyntymään ja muihin esoteerisiin oppeihin?

Tällaiselle etsijälle Urantia-ilmoitus on mahdollisesti suuri järkytys ja pettymys. Ilmoitus ei selvästikään vahvista eso-

teerisia käsityksiä oikeiksi. Ilmoitus luokittelee ne taikaukoksi.

Vaikka ihmisen sielu ruumiin kuoleman jälkeen maailmankaikkeuden piirissä edistyessään ja hengellistyessään saa kymmenet kerrat uuden näkyvän hahmon, ihminen tai hänen sielunsa ei silti koskaan palaa enää tälle planeetalle. Kuolleiden sielut eivät tule takaisin maan päälle kommunikoidaan elävien kanssa. Ilmoituksen mukaan siis jälleensyntymäoppi on harhainen. Oppi ei ole mitenkään uusi, sillä Urantia-ilmoitus kertoo, että Jeesuskin havaitsi vaikeaksi saada ihmiset uskomaan, ettei heidän sielullaan ollut ollut aikaisempaa olemassaoloa, vaan että jokainen sielu on ainutlaatuinen ja yksilökohtaisen kehityksen tulos.

Etsijä saa lukea, että Jeesus puhui useissa yhteyksissä taikauksia käsityksiä vastaan. Astrologia ja siihen perustuvat horoskoopit ovat taikauksia. Taikakalut, amuletit ja pyhäinjäännökset eivät sisällä mitään maagisia voimia; ne ovat täysin tehottomia sairauksia, onnettomuuksia tai niin kutsuttujen pahojen henkien vaikutusta vastaan; ne ovat vain ja ainoastaan sitä ainetta, josta ne koostuvat. Ennustaminen, noituus, voodoo, loitsut sekä usko onnen numeroihin, hyviin enteisiin ja esimerkiksi kivien parantavaan voimaan ovat kaikki mitä puhtainta taikauksia; niillä ei ole kerrassaan mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Unien tulkinta on enimmäkseen perusteetonta taikauksia. Henkien manaaminen, kiroukset, noituminen, korteista lukeminen, kädestä ennustaminen eli kämmenen viivojen lukeminen, kaikenlaiset ennusmerkit sekä usko ”hyviin värähtelyihin” ovat nekin puhdasta taikauksia. Urantia-ilmoitus julistaa ne tehottomiksi.

Ilmoituksen mukaan ihmisen tulee itse järjestää asiansa ja ponnistellen pyrkiä eteenpäin ja kohti parempaa. Hänen ei ole määrä tietää tulevaisuuden yksityiskohtia, mutta korkeimpien voimien esittämät ajoittaiset ilmoitukset antavat hänelle käsityksen kehityksen laajoista kaarista ja tulevaisuuden suuntaviivoista. Näin ollen myös niin kutsuttu ”kanavointi” eli tulevaisuutta valottavien viestien vastaanottaminen korkeammilta tasoilta on täyttä harhaa ja monesti suurta hämäystä. Vaikka kanavoijat voivat jopa itse uskoa fantastisiin viesteihinsä, ne kumpuavat kuitenkin kanavoijan mielestä, eivät miltään sen korkeammalta tasolta.

Etsijän loppupäätelmä

Urantia-kirjan lukeminen ja tunteminen ei ole kenenkään autuuden eikä pelastumisen edellytys, sillä sitä on vain elävä jumalasuhte. Jos etsijä on etsinnässään avoimin mielin ja on valmis luopumaan oppimistaan käsityksistä ja itse ajattelema tekemistään päätelmistä, Urantia-ilmoitus on hänelle todellinen aarre. Se auttaa häntä luopumaan erheestä ja vääristä käsityksistä, ja ennen pitkää se ottaa hänet kokonaan valtoihinsa ja auttaa häntä elävän uskon tielle. Sen jälkeen hän suodattaa kaiken lukemansa ja kokemansa Urantia-ilmoituksesta löytämiensä opetusten ja tietojen läpi; sen jälkeen kaikki muut opit ja teorit ja kaikki ilmoituksiksi väitetyt viestit ja tekstit tuntuvat lapsellisilta ja mitättömiltä, jos kohta evoluutioon väistämättä kuuluvilta ilmiöiltä. Erhe on nyt poissa ja *Urantia-kirjan* sanoja mukailleen: Silloin on Totuuden Henki puhuva etsijälle ja sanova: *Tämä on se tie.*

Viides ilmoitus – erään totuudenetsijän tarina

Pertti Leinonen

Alustuspuheenvuoro kesäpäivillä 11.6.2006

Ilmoitukseen tutustuminen, sen sisäistäminen ja vaikutus jumaalakuvaan, ihmiskäsitykseen ja maailmankuvan hahmottumiseen

Niin kauan kuin muistan olen ollut kiinnostunut maailmasta ja sen käsittämättömistä ilmiöistä. Olen aina halunnut tietää, **miksi** asiat ovat niin kuin ne ovat ja mikä on **totuus** tämän kaiken takana. Tämä halu saada selville asioita on ollut elämässäni punaisena lankana ja johdattanut kulkuani moniin mielenkiintoisiin ihmiskontakteihin kuin myös johtanut etsimään maailmankäsitystä, joka sisältäisi kaiken sen, mikä on mielestäni tärkeintä ihmiselämässä.

Olen syntynyt Helsingissä jatkosodan aikana, samana kesäkuun päivänä, jona presidentti **Ryti** teki ns. Ryti-Ribbentrop-sopimuksen Saksan kanssa miehistö- ja materiaaliavun pikaiseksi saamiseksi Suomelle, koska Neuvostoliiton suurhyökkäys oli alkanut n. kaksi viikkoa aikaisemmin Karjalankannaksella, ja itsenäisen Suomen kohtalo oli vaakalaudalla. Olin tietysti tästä kaikesta autuaan tietämätön ja – hieman humoristisesti ajatellen – jos olisin ollut tietoinen, mihin paikkaan olin elämäni alkaessa tulossa, olisin voinut ehkä valita toisin. Mutta en kadu lähtökohtiani, sillä lapsuus ja nuoruusajan elämä sodanjälkeisen Helsingin Sörnäisissä eli Sörkassa on antanut monenlaisia valmiuksia myöhempää elämää varten. Sisareni ja minä saimme nähdä monet elämän valo- ja varjopuolet tiiviisti asutetussa työläiskaupunginosassa, jota on kuvannut osuvasti mm. aikalaiseni kirjailija **Alpo Ruuth** esimerkiksi vuonna 1969 julkaistussa romaanissaan *Kämpä*.

Perheemme oli nelihenkkinen. Isä oli haavoittunut melko pahasti talvisodassa vuonna 1940 ja perheen toimeentulo oli suurelta osin äidin varassa. Kuitenkin pärjäsimme kohtuullisen hyvin olosuhteisiin nähden, vaikka välillä olikin vaikeampia aikoja.

Etsintä alkaa

Muutimme 60-luvulla Espooseen, josta olimme hankineet tontin jo aikaisemmin ja vähitellen rakentaneet omakotitalon. Elämä muuttui paljon tämän vuosikymmenen aikana. Isä kuoli ja perhe hajaantui, edessä oli opiskelua, työelämään siirtyminen ja oman perheen perustaminen. Vuosikymmenen lopulla yhteiskunnassakin alkoi käymistila ja myös minua alkoivat

kiinnostaa maailmankatsomukselliset ja uskonnolliset asiat. Ehkäpä alkusysäyksenä kaikelle tämänsuuntaiselle pohdinnalle oli joskus vuosikymmenen alkupuolella joululahjaksi perheeseemme tullut kirja, joka käsittelee ufoilmiötä ja oli nimeltään *Olen ollut lentävällä lautasella*, tekijänään amerikkalainen **George Adamski**. Kirja lienee ensimmäinen suomeksi käännetty alan kirja, joka sai monet kiinnostumaan lentolautasasiasta ja pohtimaan, onko todella elämää muillakin planeetoilla ja minkälaista se voisi olla. Kysymyshän on edelleenkin ajankohtainen, jopa ajankohtaisempi, koska avaruustutkimuksen suuri missio on nykyisin löytää merkkejä elämän esiintymisestä maapallon ulkopuolelta.

Joskus 60-luvun lopulla, taisi olla vuonna 1968, sain käsiini taas mielenkiintoisen kirjan nimeltään *Ihminen ja avaruuden avautuminen*, jonka tekijä **Margit Lilius-Mustapa** toi myös *Urantia-kirjan* englanninkielisen alkuteoksen Suomeen vuosikymmenen puolivälissä. Tosin tietääkseni jotkut henkilöt Suomessa olivat jo sitä ennenkin tietoisia kirjan olemassaolosta. Kuitenkin tämä Lilius-Mustapan kirja sisälsi maininnan myös *Urantia-kirjasta* sekä herätti uteliaisuuteni ja johdatti tutustumisretkelle henkiseen joogaan sekä teosofiaan. Aika oli otollinen kaikille uusille virtauksille. Hippiliike oli rantautunut meillemme ja kiinnostus itämaisiin oppeihin oli kovassa nousussa. Erilaiset mietiskelyopit tulivat julkisuuteen ja puhuttiin, että olemme siirtymässä Vesimiehen aikaan.

Eräs merkittävä teos joka tuli vastaani, tosin myöhemmin, on ollut *Vihkimys*, jonka tekijä unkarilainen **Elisabeth Haich** oli tunnettu taiteellisesti lahjakkaana ihmisenä ja yhdessä intialaisen **Selvarajan Yesudianin** kanssa myös joogakoulun perustajana Sveitsissä. Niin *Vihkimys* kuin Lilius-Mustapan kirja ovat mielestäni hyvin merkittäviä ja käsittelevät molempien kirjoittajien henkilökohtaista sisäistä maailmaa ja laajentunutta tietoisuuden tilaa.

Myös muut teosofiset kirjailijat kuten **Alice Bailey**, **Annie Besant**, **J. G. Bennett**, **Paul Brunton**, **Krishnamurti** ja moni muu kiinnosti ja antoi vaikutteita siitä maailmasta, joka oli arkielämän ulkopuolella. Myöhemmin ajatellen luulen näiden kirjojen ja joogaharrastukseni valmentaneen psyykkistä rakennettani vastaanottamaan jotain vielä suurempaa ja merkittävämpää, joka oli tuloillaan.

Ilmoitukseen tutustuminen

Kuten mainitsin, Lilius-Mustapa oli viitannut *Urantia-kirjaan* teoksessaan ja nimi sävähdetti jo silloin. Myöhemmin vuonna 1970 talvella sattui silmiini osumaan muutaman rivin ilmoitus Helsingin Sanomissa, jossa etsittiin kiinnostuneita kääntäjiä ja lukijoita ryhmään, joka oli ottanut tehtäväkseen tämän ”Ison Sinisen” kääntämisen suomen kielelle. Lähdin kiinnostuneena ns. Pauligin huvilalle katsomaan, minkälaista väkeä tämä kirja oli houkutellettu paikalle ja mistä oikein oli kysymys. Yllätyin siitä hyvin erikoisesta, ystävällisestä ilmapiiristä, joka tuntui paikalla. Minulle tuli sellainen vaikutelma kuin olisin ollut aikaisemminkin tekemisissä joidenkin henkilöiden kanssa. En kuitenkaan muista tavanneeni yhtäkään henkilöä ennen tätä tilaisuutta.

Kirjan käännöstoiminta englannin kielestä suomeksi oli alkanut muutamia vuosia aikaisemmin, ja muistaakseni monisteita oli isoja nippuja Pauligin huvilan ullakolla, mistä niitä haettiin halukkaille lukijoille. Muistan jo sisällysluettelon tehneen suuren vaikutuksen, ja kun kahlasin monisteita läpi, totesin tämän olevan jotain täysin erilaista kuin mitä olin koskaan aikaisemmin lukenut. Hankin kaikki saatavilla olevat monisteet ja alkukielisen kirjan ja ryhdyin opiskelemaan tätä massiivista ilmoitusta. Ja opiskelua onkin riittänyt monen muun asian rinnalla kaikki nämä vuosikymmenet vaihtelevasti. *Urantia-kirjan* sanomaan uskovalta lukijalta kysytään usein, mikä kohta sai hänet vakuuttuneeksi siitä, että kyseessä on todella aito totuuden ilmoitus, sanoma ihmisen yläpuolelta. Itse vastaisin siihen niin, että minua ei niinkään vakuuttanut mikään erillinen yksityiskohta, vaan paremminkin se kunnioittava ja rakastava asenne lukijaa kohtaan yhdistyneenä syvälliseen kokonaiskäsitykseen siitä, mitä me sanomme Jumalaksi ja universumiksi, sai minut uskomaan, että ihmistä korkeampien olentojen täytyi olla tämän ilmoituksen takana.

Monelle nykylukijalle kirjan massiivinen koko voi olla kärsivällisyydesti, mutta kun suomenkielinen kirja oli vielä monisteina, se ei tuntunut niinkään valtavasta, koska lukeminen tapahtui ajan kanssa sitä mukaa kun monisteita tuli lisää. Kirjan vetovoimaa lisäsi sen puhutteleva ja lukijaa kunnioittava tyyli. Minua hämmästytti sen kerronnan varmuus ja yksinkertainen kauneus. Oli kuin verho olisi vedetty pois elämän ja kuoleman rajalta. Vihdoinkin edessäni oli uskottava ja kokonaisvaltainen kertomus siitä, mikä meitä odotti tuonpuoleisessa. Nyt vuosikymmeniä myöhemminkin aina uusia puolia ilmestyy eteeni siitä todellisuudesta, mistä *Urantia*-teksti kertoo. Yritän lyhyesti hahmotella ne pääkohdat, jotka ovat merkinneet minulle eniten ja joilla uskon olevan merkitystä myös muille totuudenetsijöille.

Jumala – Universaalinen Isä

Mielestäni kaikki alkaa siitä, kun ihminen kysyy, onko Jumalaa olemassa. Ja jos on, niin kuinka voimme olla varmoja siitä? Voiko joku toinen henkilö tai jokin oppijärjestelmä saada etsijän vakuuttuneeksi tästä perustavaa laatua olevasta kysymyksestä? Oma vastaukseni on, ettei lopullisesti, vaan vastaus tulee sisäsyntyisiltä tekijöiltä. Korkeampi olemuspuolemme hyväksyy tai hylkää ulkoapäin tulevat vaikutteet, ja jos olemme oppineet kuuntelemaan sisintämme ja olemme kyllin viisaita, noudatamme myös sen kehotusta. Kiinnostuksemme tiettyihin asioihin tuo kokemuksia, joita voimme sitten työstää ajan kanssa sisäisesti, sekä tietoisesti että tiedottomasti, alitajunnassamme.

Karkeasti yleistäen ihmiset voidaan heidän jumalasuhteensa perusteella jakaa kolmeen ryhmään: 1) jumalankieltäjiin eli ateisteihin, 2) ihmisiin, jotka ovat odottavalla kannalla tai ovat sitä mieltä, ettei ihminen voi tietää, onko Jumala olemassa vai ei, eli agnostikoihin, sekä 3) eri tavoin Jumalaan uskoviin eli teisteihin. Tämän jaon mukainen ihmisen olotila ei välttämättä ole pysyvä, vaan ajan myötä elämänkoettelemukset voivat muuttaa ihmistä ja hänen uskonnollista käsitystään rajustikin. Ehkä useammin muutos kuitenkin käy Jumalan olemassaolon hyväksyvään suuntaan kuin toisinpäin. *Urantia*-ilmoituksessa tähän kehityssuuntaan löytyy hyvä selitys; ihmisessä toimiva Universaalisen Isän lahja meille – Ajatuksensuuntaaja sekä Kristus Mikaelin ensimmäisenä Helluntaina lähettämä Totuuden Henki ja lisäksi vielä seitsemän mielenauttajahenkeä. Näistä varsinkin kuudes eli paltovonnan henki sekä seitsemäntenä viisauden henki ovat merkityksellisiä meille muitakaan unohtamatta.

Tutustuessani ilmoitukseen aloin vähitellen ymmärtää, mitä kaikkea se pitää sisällään ja vakuuttauduin lopullisesti lahjasta, jonka me tämän planeetan asukkaat olimme saaneet tässä ilmoituksessa. Mieleeni alkoi muodostua jonkinlainen käsitys siitä valtavasta tekstimassasta, jonka ilmoitus sisältää ja tämä käsitys alkoi muodostua päätelmiksi, joita oman maailmankuvani muodostumisen kannalta olen pitänyt merkityksellisinä:

1. Jumala – Universaalinen Isä, Ikuinen Poika ja Ääretön Henki muodostavat yhdessä ikuisen Paratiisin saaren ja keskusuniversumin kanssa sen hengellisen ja aineellisen navan, jonka ympäri koko tunnettu maailmankaikkeus pyörii harmoniassa tarkasti määriteltyjä reittejä pitkin.
2. Universumi on täynnä elämää, alkaen alkeellisista kasveista ja eläimistä ja jatkuen alhaisimmasta kuolevaisesta aina jumalallisen täydellisiin luotuihin henkiolentoihin.
3. Asumme ja elämme pienellä planeetalla seitsemännen superuniversumin reunalla – periferiassa –

asutetun maailmankaikkeuden lähes uloimmalla rajalla.

4. Olemme lähes eläimenkaltaisia olentoja, joilla on mahdollisuus jäädä eloon kuolemassa ja saavuttaa kuolemattomuus sulautumalla täydellisesti siihen jumalalliseen kipinään, jonka Universaalinen Isä on lähettänyt asumaan olemukseemme.
5. Asuttamamme planeetan Urantian syntyhistoria on selvitetty kronologisesti pääkohdittain alusta asti, ja se käsittää merkittävät tapahtumat, niin geologiset kuin elämän istutuksen vaiheet aina ihmisen ilmestymisestä nykyaikaan asti. Huomaamme tämän ilmoituksen vahvistavan ”älykkään suunnittelijan” (Luoja-Poika, Melkisedekit ja Elämäkantajat) osallisuuden elämän suunnittelussa ja alkuunpanossa. Saatuaan alkukipinän paikallisuniversumin Äiti-Hengeltä evoluutioprosessi jatkaa kehittymistään omien sisäisten lainalaisuuksiensa mukaisesti kasveista eläimiksi, eläimistä alkukantaiseksi ihmiseksi ja alkukantaisesta ihmisestä rodunkohotuksien kautta sivistyneeksi, rauhanomaiseksi, edistyväksi kulttuuri-ihmiseksi, joka ymmärtää asemansa ja tehtävänsä planetaarisessa kehityksessä ja on lisäksi universumitietoinen. Tämä vaihe on mielestäni meillä ihmiskuntana vielä kaukaisessa tulevaisuudessa, mikä johtuu paitsi asemastamme kokeiluplaneettana, etenkin planetaarisen kapinan aiheuttamista takaiskuista, mutta olemme kuitenkin matkalla kohti tätä kultaista aikaa, jota kutsutaan ilmoituksessa valon ja elämän aikakaudeksi.
6. Kehityksemme kulkuun on *Urantia-kirjan* mukaan puututtu ylemmältä taholta yhteensä viisi kertaa. Normaaliin kehitykseen kuuluvaa tukea on annettu kaksi kertaa: Planeettaprinssi Caligastia saapui esikuntineen n. ½ miljoonaa vuotta sitten ja Aatami ja Eeva tulivat n. 38 000 vuotta sitten. Normaalista kehityksestä ovat poikenneet Makiventa Melkisedekin ja Kristus Mikaelin vierailut kuten myös Urantia-ilmoituksen tulo omaan aikaamme vuosisadan alkupuolella.
7. Jeesus Nasaretilaisen eli Nebadonin Mikaelin seitsemännen lahjoittautumaelämän inkarnaatio oli ilman muuta mielestäni merkittävin tapahtuma maailmaamme suuntautuneista vierailuista korkeammilta tasoilta. Meille selvitetään juurta jaksain hänen asemansa paikallisuniversumimme Nebadonin Hallitsijana yhdessä Äiti-Hengen eli Pyhän Hengen kanssa. Kiinnostavaa ja merkittävää on se, miten tarkasti tapahtumia kuvataan ennen inkarnaatiota Salvingtonissa, jossa tapahtuu neuvottelu Immanuelin kanssa ihmisvanhempien ja sopivan maantieteellisen paikan valinnasta. Saamme kattavan, lähes kahdeksansataa sivua käsittävän kuva-

uksen Mestariimme elämänsäkaaresta syntymästä ylösnousemukseen ja kaikesta merkittävästä siltä väliltä. Neljäs osa, Jeesuksen elämä ja opetukset, muutti merkittävästi sitä kuvaa, minkä olin saanut niin Uuden testamentin evankeliumeista kuin myös niistä elokuvaversioista, joita olen vuosien varrella nähnyt.

Urantia-ilmoitus suhteessa *Raamattuun*

Tutkiessani Urantia-tekstiä minun oli tietysti tarve verrata sitä kaikkeen muuhun jo lukemaani aineistoon, johon olin tutustunut vuosien varrella. En ole koskaan tuntenut kovin suurta kiinnostusta *Raamaton* Vanhan testamentin yksityiskohtaiseen tutkimiseen sen symbolisesta ja monitulkintaisesta tekstiasusta johtuen. Lisäksi sen jumalakuva on mielestäni ristiriitainen ja täynnä puolueellisuutta ja epäoikeudenmukaisuutta. Pakostakin tulee tunne, ettei tämä jumalakuva voi pitää paikkaansa, jos vertaamme sitä Urantia-tekstin antamaan kuvaan Universaalista Isästä. Ihmisille puhuttiin aivan eri tavalla 3000–4000 vuotta sitten, kun haluttiin tehdä heihin vaikutus. Nykyajan keskitason moraali- ja oikeustajulla varustettu ihminen tajuaa kyllä eron ja ymmärtää, miksi näin tehtiin, ja odottaa tähän aikaan sopivaa ilmoitusta uskonnollisista arvoista.

Uusi testamentti on kuitenkin toista maata. Mestariimme elämä apostolien kertomana on kristillisen kirkkomme perusta. Tämä uskonnollinen käsitys ja antiikin perintö ovat nostaneet länsimaisen yhteiskuntamme hallitsevaan asemaan maailmassa. Tosin muutkin tekijät ovat voineet asiaan vaikuttaa. *Raamattu* on kuitenkin se kaanon, johon uutta ilmoitusta tullaan vertaamaan ja jonka suhteen sitä tullaan arvioimaan. Siksi on paikallaan luoda katse muutamiin ydinkohtiin ja katsoa, miten *Raamattu* ja *Urantia-kirja* eroavat toisistaan. Se ei tarkoita niinkään perinpohjaista analyysiä aiheesta, koska sellaiseen ei tämän esityksen puitteissa ole mahdollisuutta, enkä myöskään katso olevani pätevä tai edes oikea henkilö sitä tekemään, se on jonkun uskontotieteilijän tehtävä. Kuitenkin jokainen, joka on kiinnostunut uskonnoista ja henkisydestä sekä on tutustunut molempiin teoksiin ja alan kirjallisuuteen, voi nähdä perustavaa laatua olevat erot näiden kahden kirjan välillä. Erot eivätkä tarkoita sitä, että *Raamattu* olisi lähteenä loppuun ammennettu, vaan sitä, että näemme uudesta näkökulmasta sen ajanjakson ja ne tapahtumat, joista *Raamattu* kertoo. Yritän seuraavassa vain muutamia kohtia vertaamalla saada esiin ne perustavanlaatuiset erot ja yhtäläisyydet, joita näissä kirjoissa on.

1) Maailman luominen

Raamatun luomiskertomus ensimmäisessä Mooseksen kirjassa kuvaa Jumalan henkilökohtaista luomistyötä ilman muita taivaallisia apulaisia. Kertomus on hyvin mieleen jäävä ja symbolinen. Siinä Jumala toimii arkkitehtina ja rakennusmestarina saattaen maan asuttavaan kuntoon ihmistä varten, jonka Hän luo viimeisenä. Kirjaimellisesti ajateltuna kaikki tapahtui nopeasti ja tuli valmiiksi ilman mitään välivaiheita. Voin hyvin ajatella, että se on sukupolvelta toiselle kertomalla siirretty tarina, jossa todellisia tapahtumia on ollut lähtökohtana, mutta aikojen kuluessa kertomus on muuttanut muotoaan ja yksinkertaistunut. Luomistarinanathan ovat yleismaailmallisia, ne ovat olleet tarpeellisia, jotta ihminen ikään kuin tuntisi maailman omakseen ja saisi näin oikeutuksen tietyllä tavalla toimimiselle, vaikka tämä toimintatapa olisikin lähtöisin ihmisen omasta biologiasta.

Urantia-kirjan lähestymistapa on aivan toisenlainen, koska ilmoitus on annettu nykyajan ihmiselle. Vaikutelma on mielestäni sama kuin jos äärimmäisen hienostunut, kohtelias ja rakastettava mestariopettaja kertoisi kiinnostuneelle ja vastaanottavaiselle yleisölle maailmankaikkeuden totuuksia uskonnosta, filosofiasta ja tieteestä.

Luomisesta kerrotaan astronomisilla ja tieteellisillä käsitteillä. Esimerkkinä on paikallisuniversumimme, joka on ilmoituksen mukaan laitettu alulle jo n. 875 miljardia vuotta sitten valtavana energiapyörteenä ilman mitään alkuräjähdyttä eli Big Bangia. Aikaprospektiivi on aivan huimaava verrattuna nykyiseen tieteelliseen käsitykseen maailmankaikkeuden n. 14 miljardin vuoden iästä. Ja kyse on vain erään oman superuniversumimme nuorehkon ja pienen osan luomisprosessista. Joten luodun maailmankaikkeuden ikä täytyy olla vielä huomattavasti suurempi. Tässä luomisprosessissa Isä Jumalan tahtoa toteuttaa joukko taivaallisia persoonallisuuksia, jotka operoivat luonnonlaeilla saaden aikaan kokonaisen tähtijärjestelmän aurinkoineen ja planeettoineen. Tämän kehittyvän fyysisen järjestelmän tietyssä vaiheessa tulee mukaan kuvaan paikallisuniversumin tuleva hallitsija, joka meillä on Nebadonin Mikael sekä hänen puolisonsa Äiti-Henki, jotka yhdessä rakennuttavat arkkitehtonisen päämajamaailmansa Salvingtonin, tulevan kotinsa ja aloittavat esikuntansa eli universaalisen perheensä luomisen. Vasta tämän jälkeen on yksittäisten planeettojen vuoro, kun ne ovat riittävän vanhoja elämän istutukselle. Ilmoituksen antamisen aikaan paikallisuniversumimme sisälsi hieman vaille neljä miljoonaa asuttua planeettaa, joista osa on meitä huomattavasti vanhempia ja näin ollen oletettavasti joka suhteessa paljon edistyneempiä. Uskallan olettaa

myös planeettainvälisen avaruusmatkailun olevan näille sivilisaatioille luonnollinen osa kulttuuria. Meille, jotka elämme tätä päivää, tällainen visio avaruussivilisaatiosta on tietysti täyttä science fictionia – tieteiskuvittelua –, koska emme tiedä niistä omien havaintojemme pohjalta oikeastaan mitään. Eikä liene kaukana myöskään se ajatus, että olemme ikään kuin planetaarisella tarkkailuluokalla niin kauan kunnes lopetamme häiriköinnin ja opimme tulemaan toimeen keskenämme. Uskon, että Urantia-ilmoitus on annettu meille sen hengellisen annin lisäksi myös siksi, että ymmärtäisimme, ettemme ole yksin keskellä suunnatonta avaruutta, vaan että ympärillämme on elämää joka puolella, niin fyysistä, morontiaalista kuin hengellistäkin. Meitä myös kehoitetaan olemaan kiinnostuneempia naapuriemme planetaarisesta käyttäytymisestä, mitä se sitten merkitseekään!

2) Syntiinlankeemus, perisynti, lunastus ja sovitus

Vanha testamentti kertoo taas ensimmäisessä Mooseksen kirjassa, miten ensimmäinen ihmispari lankesi tottelemattomuuteen paratiisissa. Heitä oli kielletty koskemasta ja syömästä paratiisin keskellä olevasta hyvän- ja pahantiedon puusta, koska siitä seuraisi kuolema. Käärme kuitenkin houkutteli vaimon, joka myöhemmin nimetään Eevaksi, syömään ja nauttimaan puusta; Eeva antoi Aatamillekin, joka ei vastustellut, vaan söi myös tunnetuin seurauksin. Jumalan kuulustelussa Aatami syytti Eevaa ja Eeva käärmettä, johon syyttelyketju katkesi. Seuraukset olivat ankarat; käärmestä tuli kirottu eläin ja se tuomittiin matelemaan ja tomua syömään, kun taas Aatami ja Eeva saivat kivut ja vaivat palkakseen. Vaikeaksi tehtiin myös toimeentulo: *Otsasi hiessä sinun pitää syödä leipäsi, kunnes tulet maan tomuksi jälleen* (1. Moos. 3:19). Lopullinen tuomio tuli karkotuksena paratiisista, koska oli vaarana, että he söisivät elämän puustakin ja eläisivät ikuisesti. *Ja Herra Jumala sanoi: "Katso ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt ojentaisi kättänsä ja ottais myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!"* (1. Moos. 3:22)

Näin oli siis ihmiskunnan kohtalo sinetöity. Ihminen oli pettänyt luojansa ja mennyt ansaan, josta ei ollut poispääsyä. Kaikki tulevatkin sukupolvet olisivat syyllisiä ja perisyntiin alaisia Aatamin ja Eevan lankeemuksen takia.

Uusi testamentti tuo kuitenkin helpotuksen piinaavaan tilanteeseen. Kristillisen kirkkomme tulkinnan mukaan Jeesus tuli sovittamaan Aatamin ja Eevan tottelemattomuudesta johtuvan lankeemuksen seuraukset. Jeesuksen ristinkuolema tarjoaa sellaisen uhrin, joka lunastaa ja sovittaa kaikki ihmiskunnan synnit Jumalan edessä, kunhan ihminen katuu syntejään ja

parantaa tapansa sekä uskoo Jeesuksen lunastukseen henkilökohtaisesti.

Tämä on se kuva, joka minulle avautuu nykyisestä kristillisestä uskostamme. Sen ihmiskäsitys on lähtökohtaisesti sellainen, ettei ihminen voi pelastua muuten kuin Jeesuksen uhrautumisen kautta lepyttyään näin Jumalan. Lähtökohtana on, että vain veriuhuri oli kyllin suuri varmistamaan ihmiskunnan pelastuksen!

Urantia-kirjan Isä Jumala

Mikä on sitten Urantia-ilmoituksen vastaus tähän ihmisiä vaivanneeseen ongelmaan? Ensinnäkin käsitys Isä Jumalasta on täysin toisenlainen verrattuna Vanhan testamentin jumalakuvaan. Universaalinen Isä on oikeudenmukainen, hyvä ja rakastaa lapsiaan kuten hyvä perheenisä ainakin. Hän tietää lastensa olevan vasta universumikoulun ensimmäisellä luokalla, ja että meidän kykymme ymmärtää hengellisiä totuuksia ovat rajalliset. Hän tietää meidän elävän kokeiluplaneetalla, joka on kokenut jo kaksi suurta onnettomuutta, planetaarisen kapinan sekä Aatamin ja Eevan epäonnistumisen. Olemme kuitenkin saaneet vastapainoksi poikkeuksellista planetaarista apua Makiventä Melkisedekin inkarnoitumisesta n. 4000 vuotta sitten ja erityisen suuri kunnia tuli Urantian osaksi, kun Kristus Mikael valitsi meidän maailmamme viimeisen eli seitsemännen lahjoittautumaelämänsä suorituspaikaksi. Hän ei tullut tänne sijaisuhriksi lepyttääkseen taivaallisen Isän suuttumusta meihin, koska sellainen ajatuskin on mieletön. Mitään vihaa meitä kohtaan ei ole koskaan ollutkaan. Hän tuli lopettamaan Luciferin kapinan seuraukset täällä ja antamaan uuden paljastuksen Isä Jumalasta, eikä vain meille, vaan kaikille asutuille planeetoille Neadonissa. Erittäin valaiseva esimerkki on seuraava lainaus luvusta, jonka alaotsikkona on ”Ristikuoleman merkitys”: *Heti kun käsitätte idean Jumalasta oikeana ja rakastavana Isänä, sen ainoan käsityksen, jota Jeesus ylipäättään opetti, teidän on täysin johdonmukaisia ollaksenne samana hetkenä kerta kaikkiaan hylättävä kaikki sellaiset primitiiviset käsitykset Jumalasta, että hän olisi itsensä loukatuksi tunteva monarkki, ankara ja kaikkivoipa vallanpitäjä, jonka suurin ilo on yllättää alamaisensa pahanteosta ja pitää huoli siitä, että nämä saavat tekoaan vastaavan rangaistuksen, ellei sitten satu, että melkein hänen vertaisensa olento tarjoutuu kärsimään heidän puolestaan, kuolemaan heidän sijastaan ja edestään. Idea lunastuksesta ja sovituksesta ei käy ollenkaan yksin sen jumalakäsityksen kanssa, jota Jeesus Nasaretilainen opetti ja josta hän itse oli esimerkkinä. Jumalallisessa olemuksessa ei ole mitään, mikä nousisi Jumalan rajattoman rakkauden rinnalle* [2017:3]

Urantia-kirja ja Raamattu tulevaisuudessa

Raamattu on kristityn maailman perusteos. Kristittyjä lienee n. 35 % maailman väestöstä eli yli kaksi miljardia. *Raamatun* asema on kiistaton tämän päivän maailmassa. Vaikka siinä on paljon tulkinnanvaraista historiankuvausta, sitä pidetään tosien tapahtumien kuvauksena. *Raamatun* sanoma etenee vauhdilla varsinkin siellä, missä sen julkinen esittäminen oli vielä ennen rautaesiripun romahtamista kiellettyä. *Raamatun* elinvoima onkin pääasiassa mielestäni Uudessa testamentissa, joka sisältää niin paljon Jeesuksen aitoja opetuksia, että se on ikuinen.

Urantia-kirja on englanninkielisenä ollut olemassa 51 vuotta. Sitä ja lukuisia käännöksiä on *Urantia-säätiön* vuoden 2005 vuosikertomuksen mukaan myyty yhteensä yli ½ miljoonaa kappaletta eli saman verran kuin länsimaissa jotain menestysromania muutamassa kuukaudessa. Tämä vertaus ei tietenkään ole reilu siinä mielessä, etteivät ne kilpaile samassa sarjassa, sillä *Urantia-kirja* on sisältönsä puolesta aivan omaa luokkaansa myös uskonnollisessa kirjallisuudessa, mutta tämä kertoo siitä, että levitystyö on vielä alkuvaiheessa, ja koska julkista mainostamista ei tehdä, sanoma etenee henkilökohtaisella tasolla niille henkilöille, jotka todella ovat kiinnostuneita siitä.

Tulee kuitenkin vielä sekin päivä, jolloin eri uskonnollisten suuntien edustajien on määriteltävä suhteensa Viidenteen ilmoitukseen ja otettava kantaa siihen maailmankuvaan ja jumalakäsitykseen, jonka se pitää sisällään. Uskon tämän hetken koittavan silloin kun tavalliset seurakuntalaiset alkavat joukolla kysellä paimeniltaan, miten tähän uuteen oppiin pitäisi suhtautua. Tällöin huomio kohdistuu myös *Urantia*-liikkeen ihmisiin, joiden oletetaan pystyvän selvittämään historialliset tosiasiat kirjan synnystä sekä kertomaan asiallisesti ja mielellään hengellisesti inspiroituina *Urantia-kirjasta* ja sen sanomasta.

Lukijatapaaminen

21.5.2006

Suomessa vieraili toukokuussa 2006 muutamia venäläisiä *Urantia-kirjan* lukijoita, joista tosin kolme oli viisumiensa vuoksi jo joutunut palaamaan takaisin Venäjälle juuri ennen tapaamistamme Helsingin Auirinkorannassa **Seppo Kanervan** kutsumina. Paikalla oli kymmenkunta suomalaista *Urantia-kirjan* lukijaa sekä **Vitali G. Kondratjev** Pietarista, missä hän toimii Urantia-säätiön hoitajana, ja **Michael Hanian** Ranskasta. Michael on kääntänyt *Urantia-kirjan* venäjäksi ja on entinen espoolainen. Tässä on kuvattu lyhyesti muutamia tapaamisessa esiin tulleita, Venäjää koskevia ja *Urantia-kirjaan* liittyviä asioita:

- Venäjänkielisiä kirjoja on myyty noin 6000–7000, joista pari tuhatta Venäjän ulkopuolelle kuten Israeliin, USA:han, Suomeen, Baltiaan jne.
- Kirjasta on otettu jo kolme painosta, ja nykyään sitä painetaan Venäjällä, mikä poistaa kirjan kannalta merkittävän rajanylitysongelman.
- Kirjastot ottavat sitä hyllynsä harvoin, lähes vain poikkeustapauksissa. Syitä siihen ovat mm. neuvostoaikainen asenne ja pelko, ortodoksikirkon valta-asema ja pelko ihmisten vastustuksesta.
- Jakelukanavina ovat säätiön suoramyynyt ja kirjatut. Tosin säätiöltä kirjaa saa noin 400 ruplalla (12 €), kun kirjamyynnillä hinta kipuaa muutaman välikäden jälkeen jopa 1500 ruplaan (45 €). Kirjan hinta on tavalliselle venäläiselle edelleen hyvin korkea, monelle jopa kynnyskysymys.
- Kirjan vastaanotto on hyvin mustavalkoista; osa innostuu ja mutta suuri osa ei hyväksy lainkaan, aivan kuten tapahtuu meillä ja muuallakin.
- Messuilla on käyty vain kolme kertaa, mutta niiden osallistumismaksut ovat aivan liian korkeat siitä saatuun hyötyyn nähden.
- Mitään lukupiirejä isompia lukijatapaamisia ei ole organisoidun seuran puuttumisesta johtuen. Seuran perustaminen on lähes mahdotonta, koska valtio ei suvaitse yhdistyksiä, joilla on ulkomaista rahoitusta (esim. ihmisoikeusjärjestöt, luonnonsuojelijat ym.). Lisäksi uskonnoksi leimautuminen toisi väistämättä omat huolensa maassa, jossa vain neljä ennalta nimettyä uskontoa on sallittu.
- Kirjaa on toimitettu Venäjän alueen joka puolelle. Esimerkiksi Ukraina on hyvin aktiivista Urantia-alueella, kun taas Valko-Venäjälle on toimitettu vain muutama kirja.
- Kaksi suurinta lukijoiden keskusta ovat Pietari ja Moskova. Moskovassa on nuorempia lukijoita, jotka tekevät kirjaa tunnetuksi lähinnä internetin avulla. Pietarissa on noin 4–5 lukuryhmää.
- Venäjällä on erittäin aktiivinen internet-keskustelupalsta, jossa on tosin vain joitakin kymmeniä henkilöitä, mutta lista on hyvin elävä.
- Venäjällä ortodoksikirkko on hallitseva, siihen kuuluu arviolta yli 60 % väestöstä. Islaminuskoisia on noin 20 % ja loput kuuluvat muihin pieniin uskontokuntiin ja lukuisiin lahkoihin.
- Ortodoksikirkon (rivi)papit ovat nopeasti koulutettuja, lähes epäpäteviä. Ylin johto puhuu viikoittaisessa tunnin radio-ohjelmassa jopa *Urantia-kirjan* sävyyn, tosin tietysti kirjaa mainitsematta.
- Monet eri tahot lainaavat *Urantia-kirjan* terminologiaa häikäilemättä, ja saattaa olla jopa hyvä, kun eivät mainitse lähdettä, sanoo Vitali.
- Kanavoijiakin Venäjällä löytyy. *Urantia-kirjan* alkuperää kyselee osa, mutta eivät kaikki.
- Vitalilla on lista kaikista kirjan tilaajista, joista osa on antanut luvan nimensä luovuttamiseen niille, jotka kyselevät oman alueensa muista lukijoista. *Urantia-kirjan* välissä on aina irtolappu, jossa on mainittu säätiön Pietarin toimiston yhteystiedot.
- Suurta kritiikkiä ei vielä ole tullut, mutta mikäli tulee, niin Vitalilla on siihen valmiina kolme lääketta ennen keskustelun avausta. Keskustelijoilta edellytetään:
 1. että he ovat lukeneet koko kirjan,
 2. että he eivät käsittele vain yhteydestään irrotettuja detaljeja ja
 3. että he käsittelevät asioita monikerrosteisesti, käsittelyn kattaessa kirjan kaikki neljä osaa.
- Venäjällä ei ilmesty *UAI Journalia*, mutta joitakin yksittäisiä artikkeleita on käännetty säätiön tiedotteisiin. Säätiö joutuu seuran puuttuessa hoitamaan osan lukijapalvelutoiminnasta.
- Fellowship on julkaissut kilpailevan version venäjänkielisestä *Urantia-kirjasta*, mutta se on vain nettissä, ei kirjana.

Tapio Talvitie

Kuvassa Seppo Kanerva (vas.) ja Vitali Kondratjev Pietarista.

Kuvassa vasemmalta: Martti Vanninen, Jouni Nurmi, Eija Seppänen-Bolotinski ja Michael Hanian.

Sielu ja kuolema

Kari Kippo

Esitelmä talvipäivillä 28.1.2006

Näiden talvipäivien tarkoitus on mm. laventaa kosmista tietoisuutta ja lisätä hengellistä ymmärrystä. *Urantia-kirjan* kirjoittajat käyttävät meistä ihmisistä termiä kuolevainen. Tämä sopii varsin hyvin aiheeseeni ”sielu ja kuolema”. Tämän pienimuotoisen esitykseni lähdeaineistona on yksinomaan *Urantia-kirja* eli ”Linnunradan käsikirja taivasmatkaajille”.

Alkuaikeiden ihminen otti elämän tosiasiana, kun taas kuolemaa hän piti jonkinlaisena selittämättömänä, hämmäntävänä, salaperäisyyden verhoamana tapahtumana. Kuolema ihmisen elämän luonnollisena päätepisteenä ei ollut alkukantaisen ihmisen tietoisuudessa selviö. Ihminen on tarvinnut aikakauden ja taas aikakauden toisensa perään käsittääkseen kuoleman väistämättömäksi.

Oman voimattomuutensa tajuaminen mahtavien luonnonvoimien edessä samoin kuin oman heikkoutensa tajuaminen sairauden ja kuoleman viitsausten edessä pakottivat villi-ihmisen etsimään apua aineellisen yläpuolella olevasta maailmasta, jonka hän epämääräisesti hahmotti mielessään näiden elämän salaperäisten kohtalonvaiheiden lähteeksi. [952:6]

Jokainen sukupolvi hymyilee esivanhempiansa hupsuille ja taikauskosille käsityksille samalla vaalien kuitenkin yhä sellaisia ajattelussa ja palvonnassa esiintyviä harhaluuloja, jotka vuorostaan antavat valistuneelle jälkimaailmalle aiheen jatkaa hymyilyä. [956:1]

Kosmisesta näkökulmasta katsottaessa ihmiset syntyvät, elävät ja kuolevat jokseenkin samassa silmänräpäyksessä; he eivät ole pysyviä. Mutta kuolevaisen persoonallisuuden hallussa on sen itsensä tekemän valinnan kautta valta siirtää identiteettinsä sija katoavasta aineellis-älyllisestä järjestelmästä korkeampaan morontia-sielujärjestelmään, josta yhdessä Ajatuksensuuntaajan kanssa luodaan uusi persoonallisuuden ilmenemisen väline. [1232:5]

Kuolema

Voisimmeko antaa sanalle kuolema uudenlaisen merkityksen? Ihmisen elämään liittyvä tapahtuma nimeltään kuolema on vain yksi pieni episodi ihmisen elämässä. Olemme tämän tapahtuman kanssa tekemisissä lähes päivittäin. Ihmisiä kuolee vanhuut-taan, tapaturmaisesti, katastrofeissa, väkivaltaisesti, yksittäin, suurin joukoin. Näin tulee todennäköisesti tapahtumaan vielä tuhansia vuosia, kunnes kuolevai-

nen ihminen on kehittynyt niin pitkälle, että saavuttaa mahdollisuuden fuusioon Ajatuksensuuntaajansa kanssa jo täällä Urantialla.

Kuolema on tapa vapautua aineellisuudesta, jotta voi siirtyä eteenpäin, ylöspäin, onhan ihmisellä ylösnousemuksen potentiaali niin halutessaan. Kuolema ei ole ihmisyksilön päätepiste, jos hän valitsee ylösnousemustien. *Aineellinen ruumis palaa kuoleman jälkeen siihen alkuaineiden maailmaan, josta se oli peräisin, mutta kaksi eloonjääneen persoonallisuuden ei-aineellista osatekijää jatkaa olemassaoloaan: ennalta olemassa oleva Ajatuksensuuntaaja mukanaan muistiin tallentunut toisinto kuolevaisena eletystä elämänvaiheesta siirtyy Diviningtoniin, ja kohtalonsuojelijan huostassa jäljelle jää myös edesmenneen ihmisen kuolematon morontiasielu. Nämä sielun osa-alueet ja muodot, nämä aikanaan kineettiset mutta nyt staattiset identiteetin kaaviot ovat morontiaamaailmoissa tapahtuvan uudelleenpersonoinnin kannalta välttämättömiä. Ja juuri Suuntaajan ja sielun jälleenyhdistyminen kokoaa eloonjäävän persoonallisuuden taas yhteen eli tekee sinusta sinä hetkenä, kun heräät morontiasissa, taas tietoisin. [1230:3]*

Emme halua olla totaaliseen kuolemaan ennalta tuomittuja, olkaamme siis ylösnousemuskuolevaisia ja myöhemmässä vaiheessa ylösnousemuspyhiinvaltaajia. Kysymyksessä on toden totta mitä huomionarvoisin suunnitelma. Jumala on kehitellyt valtavan, hengellisen edistymisen kautta toteutuvan eloonjäämisjärjestelmän. Olemme tässä suunnitelmassa osallisina. Jos näin valitsen, minulla on alku, mutta ei loppua.

Me urantialaiset tunnemme vain yhdenlaisen kuoleman eli elinenergioiden fyysisen ehtymisen. Mutta puhuttaessa persoonallisuuden eloonjäämisestä kuolemaa on itse asiassa kolme lajia: hengellinen eli sielun kuolema (kosminen itsemurha), älyllinen eli mielen kuolema sekä fyysinen eli ruumiin ja mielen kuolema. Jos Armon Muistin tietoaaineisto osoittaa ja Päivien Muinaiset sen vahvistavat, hengen ja sielun kuolema on väistämätön. Hengellinen eli sielun kuolema on näistä kolmesta se totaalisin kuolema. *Jos ja kun kuolevainen ihminen on lopullisesti torjunut eloonjäämisen, kun hänet on Suuntaajan ja eloonjäävän serafin yhteisen käsityksen mukaan julistettu hengellisesti varattomaksi, morontiaalisesti vararikkoiseksi, kun tällainen yhteistuumin annettu neuvo on kirjattu Uversassa*

ja kun Sensorit ja heidän heijastavat työoverinsa ovat nämä havainnot tarkistaneet, sen jälkeen Orvontonin hallitsijat antavat määräyksen asianomaisessa asuvan Opastajan välitöistä vapaasilaskemisesta. Mutta tämä Suuntaajan vaapaaksipäästäminen ei millään tavoin vaikuta tästä Suuntaajan hylkäämistä yksilöstä huolehtivan henkilökohtaisen tai ryhmäserafin velvollisuuksiin. Tämänlaatuinen kuolema on merkitykseltään lopullinen siitä huolimatta, että fyysisen ja mielimekanismin elollisenergiat toistaiseksi vielä jatkavatkin toimintaansa. Tämä kuolevainen on kosmiselta kannalta jo kuollut; elämän jatkuminen osoittaa vain kosmisten energioiden aineellisen liikevoiman sitkeyttä. [1229:9] Edellä kerrottua voitaisiin kutsua kosmiseksi itsemurhaksi.

Mielestäni näihin kolmeen kuolemantapaan tai siirtymistapaan voitaisiin lisätä tulevaisuuden mahdollisuus eli fuusio Ajatuksensuuntaajan kanssa, onhan sekin tapa siirtäytävä Urantialta pois, kohti universumikansalaisuutta – jatkamaan elämäänsä morontiaalisesti ja aloittamaan ylösnousemuspyhiinvaeltajan elämänura.

Eloonjääminen

Miten todetaan ihmisyyksilön eloonjääminen? *Persoonallisuuden ikuinen eloonjääminen riippuu kokonaan kuolevaisen mielen tekemästä valinnasta. Sen tekemät päätökset määräävät kuolemattoman sielun eloonjäämispotentiaalin. Kun mieli uskoo Jumalaan ja sielu tuntee Jumalan, ja kun ne yhdessä hoivaavan Suuntaajan kanssa kaikki halajavat Jumalaa, silloin on eloonjääminen varmistettu. Älylliset rajoitukset, kasvatuksen hatarus, sivistyksen puute, sosiaalisen aseman mitättömyys, vieläpä inhimillisten moraalikäsitusten alamittaisuus, jotka johtuvat opetuksellisten, sivistyksellisten ja sosiaalisten etuisuuksien valitettavasta puuttumisesta, eivät voi tehdä tyhjäksi sitä, että jumalallinen henki vaikuttaa tällaisissa epäonnissa ja inhimillisestä näkökulmasta katsottuna rajoitteissa mutta uskoviissa yksilöissä. Siitä, että Salaperäinen Opastaja on ihmisen sisimmässä, muodostuu kuolemattoman sielun alku, ja se takaa mahdollisuuden sen kasvupotentiaalille ja eloonjäämiselle.* [69:8]

Mutta ketkä sen tietoaineiston keräävät, jonka mukaan Päivien Muinaiset suorittavat ihmisyyksilön tuomitsemisen? Enkelit, kolmannen asteen sekonafit jaetaan seitsemään eri tyyppiin. Yksi tyyppi heistä on nimeltään Armon Muisti. Tämä enkelien luokka liittyy hyvin läheisesti kuolevaisen ihmisen tuomitsemiseen (luku 28).

Nämä ovat tosia, täysimääräisiä ja tyhjentäviä eläviä muistiinmerkintöjä Äärettömän Hengen välikäsien hellin

hoivatoimin yksilöille ja ihmiskukunnille osoitetusta armosta täytettäessä tehtävää, jonka mukaan vanhurskautta ilmentävä oikeus on sovittava maailmojen statusta vastaavaksi, sellaisena kuin se ilmenee Syntyperän Merkitysten esittämässä kuvauksissa. Armon Muisti paljastaa armon lasten moraalisen velan - heidän hengelliset vastattavansa - punnittavaksi heidän varojaan vastaan, jotka koostuvat Jumalan Poikien asettamista pelastavista varannoista. Paljastaessaan, että on olemassa Isän edeltäkäsini myöntämä armo, Jumalan Pojat asettavat sen välttämättömän luoton, jonka tarkoituksena on varmistaa kaikkien eloonjääminen. Ja sitten, sen mukaan mitä Syntyperän Merkitykset yksilöstä paljastavat, asetetaan armoluotto jokaisen järjellisen luodun eloonjäämistä varten, luotto, joka on määrältään ylenpalttinen, luotto, joka on laupeutensa osalta niin laaja, että se riittää takaamaan jokaisen sellaisen sielun pelastumisen, joka todella halajaa päästä jumalalliseksi kansalaiseksi. [314:4]

Armon Muisti on elävä koetase, aina ajan tasalla oleva tiliote tilistäsi, ja tilinpitäjinä ovat maailmojen yliluonnolliset voimat. Kysymyksessä ovat ne elävät, armon jakamista koskevat muistiinmerkinnät, jotka luetaan todistusaineistona Uversan oikeusistuimille silloin, kun kunkin yksilön oikeus päättämättömään elämään ratkaistaan, – –. [314:5]

Armon Muistin pitää osoittaa, että Jumalan Poikien asettama pelastava luotto on täysin ja kuuliaisesti maksettu Kolmannen Lähteen ja Keskuksen kärsivällisten persoonallisuuksien rakastavana hoivana. Mutta kun armo ammenetaan tyhjiin, kun siitä kertova ”muisti” todistaa sen ehtymisestä, silloin puhuu oikeus ja vallitsee oikeamielisyys. Sillä armo ei ole tarkoitettu tyrkyttäväksi niille, jotka sitä halveksivat; armo ei ole lahja, jonka ajallisuuden itsepintaiset kapinalliset saavat tallataksensa sen jalkojensa alle. Kuitenkin, vaikka armo näin on kallisarvoista ja kalliisti annettua, henkilökohtaiset luotonosto-oikeutesi ylittävät aina suuresti kykysi varannon tyhjentämiseen, jos tarkoituksesi ovat vilpittömät ja jos sydämesi on puhdas. [314:6] Hengellinen kohtalomme riippuu pelkästään hengellisistä kaipauksistamme ja tarkoituksistamme (s. 1739).

Seikkailunhalua, uteliaisuutta ja yksitoikkoisuuden kammaa - näitä kehittyvän ihmisluonnon synnynnäisiä piirteitä - ei ole istutettu teihin vain ärsyttämään ja kiusaamaan teitä sen lyhyen aikaa, jonka oleskelette maan päällä, vaan pikemminkin vihjaamaan teille, että kuolema ei ole muuta kuin alku loputtomalle, seikkailuntäyteiselle elämänuralle, odotusentäyteiselle ikuiselle elämälle, ikuiselle tutkimusmatkalle. [159:6]

Tuomitseminen

Miten ja minkälaisella tietoaineistolla tuomitseminen tapahtuu? *Urantia-kirja* kertoo kuolemasta tai siirtymisestä seuraavaa: 1) fuusiossa tapahtuu siirtyminen suoraan mansiomaailmoin, 2) henkilökohtaisen serafisuojeleijan ansainneet siirtyvät suoraan mansiomaailmoin ja 3) tuomiokautiset nukkuvat, ja heidän tietoaineistonsa käsitellään Uversan oikeusistuimessa.

Kun hengellisesti ja kosmisesti pidemmälle ehtineet kuolevaiset kuolevat, heidän matkansa jatkuu välittömästi mansiomaailmoin. Tällainen järjestely koskee yleisesti ottaen niitä, joille on osoitettu henkilökohtainen serafisuojeleija [1233:6], mutta meitä muita kuolevaisia viivytetään niin kauan kunnes asiamme oikeuskäsittely on viety päätökseen. Päätös tehdään Armon Muistin keräämän tietoaineiston perusteella (s. 314). [Jos Univer-saaliset Sensorit ja heidän heijastavat työtoverinsa Uversassa

vahvistavat tämän tietoaineiston ja tekevät sen ilman selitte-lyjä ja varauksia, siinä tapauksessa Päivien Muinaiset lä-hettävät salamana eteenpäin korkeampaan asemaan oikeut-tavan valtuutuksen, joka kulkee viestintäyhteyspiirejä myö-ten Salvingtoniin, ja tällaisen vastuusta vapauttavan viestin saatuaan Nebadonin Hallitsijan tuomioistuimet määräävät eloonjäävän sielun siirrettäväksi välittömästi mansiomaail-mojen kuolleistaheräämissaleihin. [1231:12]

Urantia-kirja kertoo seuraavaa tuomion armeliai-suudesta: *Milloin ikinä on epäilyjä sen suhteen, onko vii-sasta ylentää joku ihmisidentiteetti mansiomaailmoin, uni-versumin hallitukset päättävät asian poikkeuksesta kyseisen yksilön henkilökohtaisten etujen mukaisesti. Empimättä ne ylentävät tällaisen sielun siirtymävaiheessa olevan olennon asemaan samalla, kun ne jatkavat esille nousevan morontia-aikomuksen ja hengellisen tavoitteenasettelun tarkkailua. Jumalallinen oikeudenmukaisuus ei näin ollen jää millään muotoa toteutumatta, ja jumalallinen armeliaisuus saa taas tilaisuuden laajentaa hoivaansa. [1233:3]*

Konferenssimatka Australiaan

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (UAI) kansainvälinen Urantia-konferenssi järjestettiin heinäkuun puolivälissä Australian Sydneyssä. Australia on USA:n kokoinen pinta-alaltaan, mutta asukkaita on vain 21 miljoonaa, joista viisi miljoonaa asuu lähes Uudenmaan läänin kokoisessa Suur-Sydneyssä. Eli Australia on 24 kertaa Suomen kokoinen, mutta asukkaita on vain nelinkertainen määrä. Australia ja Sydney sijaitsevat melkein toisella puolella maapalloa. Eteläisellä pallonpuoliskolla vesi kiertää vastapäivään, jos sitä laskee viemäriin; tein itse kokeen ja totesin, että näin se on. Pohjantähden sijasta tähti-taivaalla näkyy Etelän risti. Australiassa toimii aktiivinen Urantia-yhdistys, ja lukijoita on yhtä paljon kuin Suomessa. Itse asiassa Australia, Suomi, Kanadan Quebec ja kolme paikallisyhdistystä USA:ssa yhdessä Ranskan ja Espanjan kansallisten yhdistysten kanssa muodostavat tällä hetkellä *Urantia-kirjan* järjestäytyneiden lukijoiden selkärangan. Eli kuulumme harvojen edistyneiden joukkoon.

Matkalla Australiaan

Olimme varanneet Finnairin lennon Singaporeen ja sieltä lennon Sydneyyn; Singaporessa oli määrä olla kaksi tuntia aikaa koneenvaihtoon. Olimme ajatelleet

levätä pari päivää Sydneyssä ennen varsinaista konferenssia. Saavuimme hyvissä ajoin Helsinki-Vantaan lentoasemalle heinäkuun 18. päivän iltana. Meille ilmoitettiin, että kello 23.55 eli koneen ilmoitettuna lähtöaikana saamme lisätietoja, koska koneessa oli teknisiä ongelmia; lisäksi saimme illalliskupongit lentoaseman ravintolaan. Söimme ja joimme, ja kello 23.00 kuulutettiin, että Singaporeen menijöiden tulee mennä infotiskille. Tunnin jonotuksen jälkeen selvisi, että koneessa olikin isompi ongelma ja että meidät majoitetaan helsinkiläiseen hotelliin. Saimme onneksi Finnairin taksivoucherit kotiin ja takaisin, joten palasimme kotiin.

Muutaman tunnin nukkumisen jälkeen olimme jälleen kentällä kello 6.00 aamulla ja kone lähti kohti Bangkokia kello 8.00 eli kahdeksan tuntia myöhässä. Kymmenen tunnin lennon jälkeen oli välilasku Bangkokissa, jossa selvisi, että Finnairin kone ei jatkaakaan Singaporeen, koska oli teknisiä ongelmia. Meidät majoitettiin loistavaan hotelliin ja tarjottiin illallinen. Seuraavana aamuna tapahtui jotakin sellaista, mitä emme olleet ennen kokeneet. Kirjoittautues-samme hotellista ulos emme maksaneetkaan mitään, vaan meillä annettiin 1000 bahtia (Thaimaan rahaa), eli hotelli maksoi meille, emmekä me hotellille. Ym-

mällämme menimme Bangkokin lentokentälle turis-tiluokan lähtöselvitykseen. Siellä meille annettiin kutsu Thai Airin loungeen ja saamamme 1000 bhattia veloitettiin lentokenttämaksuina. Söimme ja joimme Thai Airin loungeessa. Koneeseen tullessamme meidät ohjattiin bisnesluokkaan ja meille tarjottiin samppanjaa. Tilaa oli, ja kaksi lentoemäntää kahtakymmentä matkustajaa kohti. Yhdeksän tunnin lento Bangkokista Sydneyyn sujui kuin siivillä väljillä istuimilla istuen ja nauttien Thaimaan erilaisista herkuista. Seitsemäntoista tuntia myöhässä alkuperäisestä aikataulusta saavuimme Sydneyyn ja taksilla Sydneyn yliopiston Naisten collegen tiloihin ja painuimme nukkumaan melkoisen uupuneina.

Konferenssi

Konferenssin teema on vaikea kääntää suomeksi. Se on jotensakin näin: ”Eristyksissä elämisen hyvät puolet tai edut”. Urantiahan on todella eristetty planeetta ja eristyksissä kapinoiden vuoksi.

Tähän mennessä olen pitänyt Suomen IUA-konferenssia vuonna 1998 parhaana mitä on ollut. Mutta nyt löytyi voittaja! Sydneyn konferenssin ohjelma oli tasapainoinen, kaikki sujui kuin rasvattu ja iltaohjelmakin oli loistava. Eri konferenssipäiville oli eri teemat kuten ”Kokemuksen tuoma etu”, ”Elämän tuoma edistys”, ”Uskon antama voima” ja ”Eristyksissä elämisen tuoma kokemus”. Luentoja oli aamupäivällä ja iltapäivällä sekä pienryhmiä eri aiheista. Konferenssin aineistoa julkaistaan *Tidingsissä* ja *Journalissa*, joten en kerro niistä sen enempää. Kaikki luennot ja pienryhmät olivat korkeatasoisia tai ainakin mielenkiintoisia. Erityisen mielenkiintoisia olivat **Nigel Nunnin** (astrofyysikko, Australia) luento ”Persoonallisuus muutoksessa – yksilön kukoistus”, **William Wentworthin** (maanviljelijä, Australia) luento ”Eristys evoluution tekniikkana”, **Tamara Woodin** (psykologi, USA) ”Revelaation sankarit – pienten ryhmien riemuvoitot”, **Michael Hanianin** (säveltäjä, Ranska) ”Palvonta eristyksissä – erityinen kokemus” ja **Mark Bloomfeldin** (Englanti) ”Kaikkien missioitten äiti”. Mark ansaitsee rahaa hanttihommissa ja suurimman osan ajastaan hän käyttää Urantia-kirjojen sijoittamiseen kirjastoihin Intiassa ja muissa Aasian maissa sekä köyhien auttamiseen. Hänen nykyinen projektinsa on auttaa pieniä intialaisia ja muita aasialaisia tyttöjä saamaan koulutusta. Hänen projektistaan kirjoitan erikseen ja

toivon, että suomalaisiakin lukijoita liittyy hänen avustuskampanjaansa. *Urantia-kirjahan* on kirja, ja jos ei osaa lukea, ei pysty lukemaan myöskään *Urantia-kirjaa*. Eli kampanjat lukutaidottomuuden poistamiseksi ja *Urantia-kirjan* levittämiseksi kuuluvat todellakin yhteen.

Paljon oli jätetty aikaa myös henkilökohtaisille keskusteluille ja muiden maiden lukijoihin tutustumiselle. Paikalla oli 114 osallistujaa, joista puolet Australiasta ja Uudesta-Seelannista. Lisäksi oli lukijoita USA:sta, Kanadasta, Kolumbiasta, Suomesta, Englannista, Kreikasta ja Ruotsista sekä Indonesiasta ja Koreasta. Itse asiassa eri maalaisiin lukijoihin tutustuminen ja ystävyysuhteiden solmiminen, usein eliniäksi ja vieläkin pitemmäksi aikaa, on konferenssien parasta antia.

Konferenssijärjestäjät olivat huolehtineet myös iltaohjelmasta ja vapaa-ajan vietosta. Vietimme tyyppillisen australialaisen publi-illan tietokilpailuineen, koimme paikallisen huutokaupan, ja meidät opetettiin tanssimaan paikallista kansantanssia (bush dance). Itse olin lammaskoira ja kolumbialainen nuorukainen oli lampaani tanssin aikana, ja oli todella hauskaa. Meille järjestettiin myös laivaretki Sydneyn eri satamiin ja nähtävyyksiin tutustumista varten.

Erityiskiitokset täytyy lausua **Merindi Swadlingille**, joka oli järjestelykomitean puheenjohtaja. Hän oli organisoinut kaiken loistavasti tai sopivasti, eli mitään ei ollut liikaa, mutta kaikki sujui aikataulun mukaan ja jouhevasti. Muutama suomalainen lukija on tavannut Merindin pari vuotta sitten kun hän vieraili äitinsä **Kathleen Swadlingin** ja veljensä **Andrew'n** kanssa Suomessa.

Konferenssin jälkeen

Jos matkustaa toiselle puolelle maapalloa, täytyy jättää aikaa myös tutustumiselle paikallisiin olosuhteisiin, luontoon ja siihen, miten ihmiset elävät. Australian kasvisto ja eläimistö ovat aivan omaa luokkaansa maapallolla. Australiassa ei ole luonnostaan nisäkkäitä vaan monenlaisia pussieläimiä, joista jotkin lajit elävät puissa, jotkin hyppivät tasangoilla ja toiset liihottavat ilmassa lepakon lailla. Linnut ovat kaikki aivan erinäköisiä kuin meillä: värikkäämpiä ja isompia. Paikallinen käki kukkuu kymmenen kertaa voimakkaammin kuin meidän ja vieläpä keskellä kaupunkia; kyyhkysset ovat äänekkäitä, ja heräsin niiden ääntelyyn joka aamu. Jokin lintu äänтелеe kovaa

kuin itkevä vauva ja toinen kirkuu kuin kahta metaliesinettä hangattaisiin vastakkain. Erittäin värikkäitä ja kesyjä papukaijoja oli joka puolella ja ne ovat yhtä röyhkeitä kuin lokit täällä Suomessa ja vievät ulkoilmassa kaiken syötäväksi kelpaavan. Australian lokitkin olivat erinäköisiä kuin meillä, suorastaan ilkeämman näköisiä.

Kenguruja ja koaloja näimme vain eläintarhassa, ne ovat todella ihmeellisiä otuksia nekin. Niin ja paikallisia kaloja akvaariossa.

Eukalyptuksia ja muita ihmeellisiä kasveja kasvaa joka puolella. Australia on kuiva manner, ja vettä säännösteltiin, koska sadetta ei ollut saatu kuukausiin. Tietysti harvinainen sadekausi sattui juuri sen viikon ajaksi, jolloin olimme siellä, niin että vietimme suurimman osan ajasta sisätiloissa museoissa ja muita suojassa olevia nähtävyyksiä katsellen. Sydneyn ooppera- ja konserttitalo on aivan mahtava ja tuottaa voittoa ilman valtion tukiaisiakin! Esityksiä ja konsertteja on joulupäivää ja pitkäperjantaita lukuun ottamatta joka päivä.

Australia oli kuin Englantia ja Eurooppaa ja samalla Amerikkaa. Liikenne on vasemmanpuoleista kuten Englannissa, mutta katukilvet ja liikennemerkit kuin Amerikassa, tosin kilometrit ovat käytössä Amerikan mailien sijasta. Ihmiset ovat todella ystävällisiä ja heti kysymässä mistä olemme. Suomi tuntui olevan hyvin tunnettu: näimme Iittalan myymälän Alvar Aalto -maljakoineen, Nokian kännykkäkauppoja, ja Sydneyn oopperan opas hehkutti suomalaista arkkitehtia **Eero Saarista**, joka valitsi nykyisen oopperan piirustukset voittajaksi arkkitehtikilpailussa. Suosittelen Australiaa ja Uutta-Seelantia sekä lähisaaria matkakohteeksi ilman konferenssiaikin. Tapaamamme uusiseelantilaisetkin lukijat olivat suorastaan ihastuttavia.

Valitettavasti emme onnistuneet näkemään yhtään Australian aboriginaalia.

Lopuksi

Paluumatka sujui suunnitelmien mukaan, joten siitä ei sen enempää. Seitsemän tunnin aikaeron vuoksi suosittelen, että kannattaa varata viikko aikaa paikallisaikaan tottumiseen, mikäli matkustaa Australiaan tai Uuteen-Seelantiin, ja toinen viikko lepäämiseen Suomessa matkan jälkeen.

Käykää konferensseissa, ei niinkään luentojen vuoksi vaan erimaalaisten lukijoiden vuoksi. Tutus-

tuin taas moniin uusiin ihmisiin, eksoottisin on varmaan **Oscar** Kolumbiasta (hän on UAI:n webmaster), ja tapasin vanhoja rakkaita ystäviä. **Jahn** USA:sta sekä **Gavin** Lontoosta, **Gaétan** Kanadasta sekä Swadlingit Australiasta lähettävät lämpimiä terveisiä kaikille. He ovat kaikki käyneet Suomessa. Erityis-terveiset tulevat **Vem Verassilta** ja **William Wentworthilta**, Australian veljesseuran puheenjohtajalta ja varapuheenjohtajalta. Australia ja Suomi ovat hyvin paljon samanlaisia maita – eristyksissä muusta maailmasta menneinä aikoina. Ennen lentoliikenteen valtavaa lisääntymistä Australia oli todellakin eristyksissä kuten Suomikin pienenä pohjoisena maana. Tämä voi osaltaan selittää sitä, miksi *Urantia-kirja* on niin suosittu sekä Australiassa että Suomessa: emme ole tyytyneet tavalliseen, vaan etsineet jotakin parempaa ja korkeampaa, koska olemme selviytyjiä!

Seuraavaksi suunnittelemme englantilaisen Gaviinin kanssa Euroopan konferenssia ensi vuodeksi. Nykyisenä halpalentokautena siihen osallistuminen ei tule olemaan taloudellinen rasitus. Sen jälkeen luultavasti vuonna 2009 pidetään UAI:n kansainvälinen konferenssi Kanadan Montrealissa. Alkkaa säästää rahaa ja aikaa (heinä- tai elokuu 2009) sitä matkaa varten. Se kannattaa! Mikään ei mielestäni ole antoisampaa kuin tutustua toisiin kirjan löytäneisiin, heidän elämäänsä ja elämänvaiheisiinsa. Elämä Urantiolla on tietysti lyhyt ja ehdimme kokea aika vähän, ja jos ei ole kielitaitoa, niin ihanan kokemuksen saa myös tutustumalla suomalaisiin lukijoihin, meitä on monta ja joukkomme kasvaa koko ajan.

Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen eli UAI:n puheenjohtaja Gaétan Charland haluaisi erityisesti suomalaiset lukijat mukaan osallistumaan konferenssiin ja muuhun kansainväliseen toimintaan, olemmehan hyvin järjestäytyneet, erinomaisesti toimiva ja ensimmäinen UAI:n jäsenjärjestö. Työtä on paljon ja tekijöitä vähän.

Seppo Niskanen

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 635 186 <i>gadonia@kolumbus.fi</i>
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. 050 310 9184 <i>matti.tossavainen@elisanet.fi</i>
Hanna Holopainen , sihteeri	Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU Puh. (02) 237 3073 <i>h.anna.h@luukku.com</i>
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 <i>martti.vanninen@kolumbus.fi</i>
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. 050 013 1430
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 <i>kalevi.eklof@kolumbus.fi</i>
Kalevi Krekilä , koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942
Jorma Salojärvi , konferenssikomitean pj.	ESPOO Puh. 0440 406064 <i>jorma.salojarvi@dnainternet.net</i>

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ**Esitelmätilaisuudet Helsingissä**

Seura järjestää syyskaudella 2006 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

16.9.2006	Pekka Siikala	Vapauden ja vastuun keskinäinen suhde Urantia-kirjan mukaan
14.10.2006	Jorma Salojärvi	Isän kanssa vai ilman isää?
11.11.2006	Avoin	Avoin
9.12.2006	Avoin	Avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluamekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrykimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina (alkaen 15.8.) klo 17.00 Meritullinkatu 13 G, HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (1.10., 29.10., 26.11. ja 10.12.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kauppamäki 1 kerhuhuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu parillisina tiistaina klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hymilä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Häyrisentie 23–25 B 47, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. 040 562 0745.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Vallaksella Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Valas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.